

Merenda

zahraje národní písně z celého světa

Tento slogan se snažíme naplnit tím, že hrajeme od folkových a country songů, přes lidové a národní písně až k nejznámějším swingovým, dixielandovým a jazzovým melodiím.

V současné době kapela patří k nejžádanějším formacím tohoto typu na Tábořsku.

Hrajeme ve složení: Petr Vobora-kapelník (kontrabas, zpěv), Josef Novotný (kytara, mandolína, foukací harmonika, zpěv), Jaroslav Mládek (housle, zpěv), František Zeman (kytarové banjo, klarinet, zpěv), Luboš Bartáček (kytara, zpěv). Jako častí hosté s námi vystupují:

- Ivan Dalihod (5 strunné banjo) ze skupin Tercie a Starouš Band
- Vladimír Lukáš (4 strunné banjo, kytara, zpěv) ze skupin Tercie, Starouš Band a Street Band Dixie.

Merenda zahájila svoji činnost zkraje roku 2012 a v současné době, po 5 letech pravidelného zkoušení a vystupování, je žádanou kapelou se stabilním okruhem zájmu pořadatelů. Mezi nejvýznamnější akce patří opakovaná veřejná vystoupení v těchto 5 lokalitách:

- Chýnov: restaurace Holešovna
- Tábor-Benešův mlýn: akce Zpíváme si na Beneši
- Tábor: restaurace Sokolská plovárna
- Tábor: restaurace Škochův dům
- Tábor: restaurace Nový ráj

Intro

V září roku 2011 se Petr Vobora (od nepaměti přezdívaný jako Vohrada) potkal s Pepou na akci Táborská setkání. A Pepa říkal: „Strejko, objevil jsem v Chýnově houslistu (Járu). Je na tom jako ty, asi 20 let nehrál a má do toho hroznou chuť. Tak někde sežeň basu a dáme se do toho.“

Vohrada o pár měsíců později vyhrával koledy s kolektivem dětí v Meziříčí na Táborsku při příležitosti rozsvěcení vánočního stromku na 1. Adventní neděli. Bylo to už potřetí. Po tomto vcelku úspěšném vystoupení dne 27.11.2011 zašel Vohrada za starostou Meziříčí a povídá: „Hele, starosto, dneska jsme s děckama odehráli už 3. koncert. Děti to baví a chtěli by hrát víc, než jen na Adventu. Ale potřebujeme trochu pomoci s nákupem hudebních nástrojů, případně aparatury. Šel bys do toho?“ Starosta vcelku souhlasil a zeptal se, čím by se začalo. „No přece basou!“, na to Vohrada. Nádherně modrý kontrabas Vohrada koupil 28.12.2011 v Plzni v prodejně hudebních nástrojů Houdek.

A tak se v lednu 2012 poprvé sešla Merenda na zkoušce v zasedací místnosti společnosti IIS, které byl Pepa spolumajitelem, v Bílkově ulici v Táboře. A tam Merenda zkouší dodnes. Kromě Vohrady, Pepy a Járy byli přizváni Fanda a Luboš (bývalí pracovní kolegové Vohrady a Pepy, a hlavně kamarádi).

Zakládající sestava:

1. Petr Vobora (Vohrada) – kontrabas, zpěv
2. Pepa Novotný – kytara, mandolína, foukací harmonika, zpěv
3. Jára Mládek – housle, zpěv
4. Fanda Zeman – kytarové banjo, zpěv
5. Luboš Bartáček – kytara, zpěv

Název kapely:

Kapela hrála až do svého 6. vystoupení bez názvu. Nicméně, cítili jsme potřebu náš soubor nějak pojmenovat. A tak jsme se obrátili do historie:

Vohrada s Pepou a Fandou už v minulosti spolu hráli. Bylo to před rokem 1989, když všichni tři pracovali v jednom státním podniku (Výpočetní středisko Tábor Vodních staveb Praha). Už tehdy v rámci občasných produkcí končili hudební sety (a navozovali přestávky) hudební legráckou na melodii „Už troubějí na horách jeleni...“, kde se zpívalo: „Svačina, svačina, svačina začíná“. A tuto srandičku jsme provozovali i nyní během našich prvních vystoupení. Pročež se logicky nabízelo, že se budeme jmenovat „Svačina“. Ale to odmítl Jára, protože Svačina se jmenuje jeho soused a nepřipadalo mu to příliš vhodné. Aby však Jára nebyl jen odmítavý, kreativně vložil slogan „Svačina“ do Googlu a jeden z prvních výsledků mu vzkázal: Svačina = italsky „Merenda“. A bylo rozhodnuto, všichni souhlasili. Tak nám strýček Google pomohl vymyslet název kapely.

Následně jsou pořadovými čísly označena všechna vystoupení, která kapela Merenda absolvovala v roce 2017:

Rok 2017 (celkem 23 vystoupení)

1) 13.1.2017 – Tábor-Nový Ráj

Událost: Pravidelné hraní v Ráji

Místo: Restaurace Nový Ráj

Čas: 19:00 – 23:00

Merenda: Vohrada, Pepa, Fanda, Jára, Láďa

Minutes:

- A. Chyběl Luboš, který se předem omluvil díky plánovanému výletu na lyže. Jenže nakonec nepřišel ani Ivan, ten se omluvil Pepíkovi, že má bolení (bříška).
- B. Zahájili jsme produkci pár minutek po sedmé (smlouva je smlouva) a hned po prvním songu tleskala celá téměř zaplněná hospoda. A tak tomu mělo být po celý večer.
- C. Zajímaví přítomní: Vendula+Pavel Kratochvílovi (Vendula zpívá v pěveckém sboru Domino, oba jsou rodiče skvělé tábořské zpěvačky Petry Kratochvílové-Bártové), Brďa (kytarista Tercie), Pepa Novák + Pavel (kytarista a basák z kapely Starouš Band), Jirka Reiter + Radim Lebeda (Žízňovej slim). Jmenovitě od každého z nich Vohrada uslyšel pochvalu na dobře hrající Merendu. Snad by to neříkali, kdyby nechtěli...
- D. Kromě těchto muzikantů dorazila i spousta našich příznivců, kteří prozpívali, co mohli a evidentně dobře se bavili.
- E. Netradičně se velmi často tančilo. U jednoho stolu sedělo kolem 10 starších příznivců až nadšenců country hudby, kteří evidentně byli i zdatnými tanečníky. Dá se říci, že během každého setu Merendy odtančili alespoň 2-3 songy.
- F. Jára musel odehrát za Ivana všechna sóla a tak byl na konci večera trochu unavený. Každopádně to vše zvládl výborně včetně častého zpívání. Velká pochvala...
- G. Celý večer panovala neuvěřitelně skvělá atmosféra a pohoda mezi kapelou a publikem a při této konstelaci je opravdová radost hrát.
- H. Díky absenci Luboše a Ivana každý z Merendy inkasoval 500 Kč z domluveného honoráře. Vohrada vyplatil na místě.

2) 4.2.2017 – Chýnov

Událost: Soukromá oslava 75-tin a 50-tin

Místo: Restaurace Holešovna

Čas: 17:30 – 22:20

Merenda: Vohrada, Pepa, Fanda, Jára, Luboš, Ivan

Minutes:

- A. Chyběl Láďa, který se tou dobou 3 týdny válel v Thajsku.
- B. Paní Maruška (Brokešová), která slavila 75. narozeniny, si nás „rezervovala“ na tuto akci dne 12.11.2016. Tehdy jsme v Holešovně slavili 55. vystoupení kapely.
- C. Sešli jsme se kolem páté odpolední a byli jsme přivítáni vydatnou porcí domácího guláše. V rámci péče pana Brokeše (manžela oslavenkyně) jsme všichni absolvovali první přípitek domácím kalvádosem. Škoda, že Vohrada a Luboš byli autem a Pepa zrovna nastoupil „únorový detox“. Takže ta dobrá kořalka zbyla hlavně na Ivana a Járu, Fando popíjel poskrovnu.
- D. Byla přítomna nejbližší rodina paní Marušky: manžel, 2 dcery (jedna z dcer slavila 50. narozeniny), 4 vnoučata a další příbuzní a známí. Celkem asi 30 lidí.
- E. Hráli jsme nestandardně v jiném rohu, než jsme byli doposud zvyklí. Bylo to dáno uspořádáním stolů pro hosty. Ale rychle jsme si zvykli.
- F. Po prvním setu Vohrada krátce přivítal přítomné a Pepa přednesl jakoby gratulaci oslavenkyním formou 3 citátů o stáří:

- a. Stáří vám splní i ta přání, která jste si nikdy nepřáli.
 - b. Stáří má tu výhodu, že máte kolem sebe stále méně stejně starých lidí.
 - c. Ten třetí Vohrada zapomněl...
- G. Následně „chýnovský vyslanec“ Jára předal oběma oslavenkyním krásné pugety a popřál jim vše dobré.
- H. Hrál se nám velmi pohodově, publikum s přibývajícím časem (a alkoholem v krvi) bylo velmi „muzikální“.
- I. Pan Brokeš tak vytrvale nalíval kapelu (a též sebe) kalvádosem a meruňkou, až se z toho notně a radostně opil. Naštěstí jej později potomci a prapotomci v pořádku dopravili domů.
- J. Inkasovali jsme honorář 3 000 Kč, pročež každý muzikant si ihned odnesl 500 Kč. Z fondu kapely jsme zaplatili Járovi 300 Kč za kytice.

Hezké momenty:

- A. Překvapivě kolem 23. hodiny byla Holešovna prázdná a zůstala jen kapela a uklízející servírka. Ta náhle přišla za Pepou s otázkou, zda něco neztratil. Pepa se instinktivně začal šacovat a obrátil se na Vohradu: „Nevíš, kam jsem si dal ten honorář?“. A servírka se usmívala a šmudlila v ruce tisícovku. A protože je Pepa chlap a zná pravidla o 10% nálezném, servírce vyklopil na pult stovku, ať si něco dá... Ještě nejmíň půl hodiny jsme popíjeli a klábosili a bylo to děsně fajn.
- B. Pár dnů po akci byla Svatava, manželka Járy, na cvičení s paní Maruškou a dozvěděla se toto: její dcery nemají moc rády folkovou a country hudbu, ale když jsme později střihli trochu jazzu a pak i lidovky, tím jsme prý děvčata velmi potěšili. Takže pak už se dobře bavila při jakékoli naší další produkci.

Zajímavý moment:

Konstatovali jsme, že rodina Brokešových byla Vesmírem obdařena skvělou genetickou výbavou. Paní Maruška se jeví nejmíň o 10 let mladší a obě její dcery (jedna z nich padesátiletá) též vypadaly velmi šmrncovně a opět minimálně o 10-15 let mladší. Tři vnučky ve věku od 14 do 23 let byla neuvěřitelně krásná děvčata (blondýny) a mimo jiné velmi dobře kariérně nastartované (např. jedna z nich studuje v Jižní Koreji a skvěle ovládá korejštinu). A koneckonců i pan Brokeš ve svých téměř 80 letech působil velmi svěže. Tady si příroda hezky pohrála...

Neuvěřitelný moment:

Pan Brokeš (posilněn pár doušky kořaličky) měl u stolu kapely přednášku mj. i na toto téma: „...i když nikdo z vás nevolí Zemana, stejně bude prezidentem“. Jára nám pak na to konto sdělil, že prezident Zeman hodlá pozvat papeže Františka na oslavy 75. výročí vyhlazení Lidic (v červnu 2017). A to, jak správně říká Jára, se nesmí stát. Protože pak Zeman opět získá přízeň lidí ke znovuzvolení prezidentem, což je jasný populistický krok v rámci skryté předvolební kampaně. A protože Jára řekl, že se to nesmí stát, tak koná. Proto napsal email Mons. Halíkovi (který mu odepsal) a spoustě biskupů v ČR, aby do Vatikánu dorazilo tolik negativních vzkazů a papež tak do Lidic nepřijel. Vohradovi to přišlo úžasné a Járu děsně chválil za jeho „protizemanovskou“ a občanskou aktivitu. Jára je totiž jasným příkladem, jak se „dá něco dělat“ s věcmi, které nás pálí. A pak přišla ta pecka. Totálně překvapenému Vohradovi Jára sdělil: „Hele, Petře, já jsem napsal i papežovi...“

Emailová tečka (od manžela oslavenkyně Marušky):

> Od: Jan Brokeš <zahradachynov@seznam.cz>

> Komu: <ny278@centrum.cz>

> Datum: 06.02.2017 13:10

> Předmět: Pro Merendu

Pepo, vyříd' prosím vám všem, co jste vytvořili skvělou náladu a pro mnohé neznalé nezapomenutelný zážitek, poděkování. A jeden starý piclý dědek se omlouvá, jestli se někoho nechtíc dotkl. Zdraví Honza.

3) 10.2.2017 – Tábor-Nový Ráj

Událost: Pravidelné hraní v Ráji

Místo: Restaurace Nový Ráj

Čas: 19:00 – 23:00

Merenda (**kompletní**): Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Luboš, Ivan, Láďa

Minutes:

- A. Vysluněný Láďa (byl 3 týdny v Thajsku) se již v týdnu hlásil, že v pořádku dorazil a už se těšil na pátek, kdy si s námi vrzne.
- B. Vohrada byl ve velmi špatné zdravotní kondici (ten pátek dokonce nebyl kvůli nachlazení v práci), ale samozřejmě dorazil a s mírnými obtížemi zvládl produkci.
- C. V době startu Merendy byly všechny stoly prakticky obsazené a opět nás přivítala plná hospoda.
- D. Zajímaví přítomní: Mirek Švec (zvaný Žába) hráč na foukací harmoniku v kapelách Tercie a Chcíplej páv, jeho kolega banjista zvaný Bukvic, další banjista Ivo (hostuje v Tercii) a dále třeba stálá příznivkyně Merendy paní Helenka Boučková (učitelka v ZUŠ).
- E. Jára v předstihu rozeslal seznam vyznačených songů, které jsme minule v Ráji nehráli a tak to byl dnes večer právě Jára, který tentokrát určoval výběr repertoáru.
- F. Snad po každém odehraném songu následoval aplaus a v Novém Ráji jsme opět dokázali udělat skvělou atmosféru. Kolem deváté večerní se rozloučil „Chcíplej páv“ (Žába + Bukvic) s tím, že děkují a že nám to „fakt šlape“.
- G. Set songů Divadla Semafor dramaturg Jára tentokrát umístil až pozdější večer. Bylo velmi příjemné, že celý tento set (5 písní) protančil jeden nadšený pár.
- H. Inkasovali jsme honorář 2 400 Kč, útrata kapely činila 650 Kč, 200 Kč jsme dostali „z lidu“. Honorář byl vyplacen na následné zkoušce.

Zajímavý moment:

Luboš dostal pozvánku od neznámého kytaristy ke spolupráci. Dotyčný prý nehledá žádného virtuosa a Lubošův styl hry na kytaru se mu hrozně líbil. Luboš poděkoval a omítl se slovy: „Sotva stíhám akce Merendy, na jiný hudební projekt už bych fakt neměl čas.“ Skromný chlapec...

Kapelnický moment:

Vohradu oslovil jeden ze stálých hostů Merendy s prosbou o zahrání na jeho kulatém jubileu kdesi v Chotovinách. Vohrada předal vizitku a nebyl problém, až do chvíle vyjednávání o penězích. Oslavenci se sice zdála sazba: 100 Kč/hod/muzikant dobrá, nicméně dal tento návrh: „Minule jste tady v Novém Ráji hráli v 5 lidech a mně se to líbilo a stačilo by mi to.“ Tak tohle Vohrada okamžitě odmítl s tím, že je naprosto absurdní, aby pro nějaké vystoupení byli vyloučeni někteří hráči. Pan „oslavenec“ nakonec souhlasil s Vohradovým kompromisem: „Když se nás sejde všech 7 muzikantů, budeme účtovat jen 6 lidí. Jinak podle skutečnosti.“ To se pánovi líbilo.

4) 28.2.2017 – Tábor-Škochův dům

Událost: Zájem o vystoupení ze strany pořadatele

Místo: Restaurace Škochův dům za Žižkově náměstí

Čas: 18:00 – 22:00

Merenda: Vohrada, Pepa, Fanda, Jára, Ivan, Láďa

Minutes:

- A. Na poslední chvíli se omluvil Luboš kvůli nachlazení. Ještě ve 13 hod volal Vohradovi, že mu je sice blbě, ale že přijde. Nakonec poslal SMS s omluvenkou.
- B. Poprvé s námi hrál ve „Škocháči“ Ivan, který se jinak této akci vyhýbal v době, kdy byl aktivní pracující. Nyní jako důchodce byl spokojen.
- C. Zájem o tuto akci byl velký. Den předem Vohrada telefonicky rezervoval stůl pro kámošku Miu a tou dobou byla k dispozici již poslední volná místa.
- D. Nakonec se hospoda ne úplně zaplnila, protože kolem 10 lidí nedorazilo (včetně Vohradovy manželky a 3 přátel).
- E. Zajímaví hosté, kteří přišli vysloveně na Merendu: Vendula+Pavel Kratochvílovi (Vendula zpívá v pěveckém sboru Domino, oba jsou rodiče skvělé táborské zpěvačky Petry Kratochvílové-Bártové), Mia Valertová (mecenáška kultury) + 2 kamarádky, pan Veselý (pořadatel akce Zpíváme si na Beneši) + manželka a přátelé, Helenka Boučková (učitelka ZUŠ) + přátelé, Zdeněk Hovád (učitel ZUŠ a Vohrady) + přítelkyně Markéta. A pochopitelně Jiří Krejčí (šéf Škochova domu) + přítelkyně Dáša a přátelé. Celkem asi 30 lidí.
- F. Prakticky po každém našem songu zazněl aplaus, lidi často zpívali. Prostě bylo sympatické, že posluchači přišli na hudební večer a hudbě se naplno věnovali. Místy zazníval i aplaus při sólech Járy nebo Ivana.
- G. Hrál se nám velmi dobře, nedošlo k naprosto žádnému většímu kiksů při produkci. Zajímavé bylo, že několik songů Ivan rozjel ve zběsilém banjovém tempu, ale kapela toto tempo udržela až do konce bez větších problémů. Prostě – dneska se hrálo nezvykle rychle...
- H. Po ukončení produkce Vohrada děkoval přátelům a kamarádům, což opětoval pan Krejčí, který veřejně poděkoval Merendě a velmi ji pochválil.
- I. Při inkasování honoráře sdělil vrchní Vohradovi: „Tolik lidí tu ve všední den na muzice nikdy nebylo.“
- J. Fotky pořídili a poslali: Mia Valertová a Zdeněk Hovád.
- K. Honorář: 2 400 Kč, útrata kapely činila 750 Kč.

Vtipné momenty:

- A. V rámci loučení s hosty Vohrada též zmínil osobu svého učitele hudby: „Zdenda je můj kamarád a hlavně skvělý učitel kontrabasů. O to víc mě těší dnešní situace, kdy učitel přišel na koncert svého žáka. A představte si, dokonce mu i zatleskal.“ Setkalo se s velkým ohlasem.
- B. Druhý vtipný moment se Vohrada dozvěděl až s odstupem času. Jeho kolega ze symfoňáku Bolech, trumpetista Štěpán Tůma, prý navečer procházel Žižkovým náměstím. Bylo velmi nevlídno a foukal nepříjemný studený vítr. Jakmile se přiblížil ke Škocháči, bičován větrem, zaslechl muziku a ze zvědavosti nakoukl dovnitř oknem. A uviděl Vohradu, která s basou burácí: „Severní vítr, je krutý...”

Emailová tečka (od Miy Valertové):

From: mia.valert@seznam.cz [mailto:mia.valert@seznam.cz]

Sent: Wednesday, March 1, 2017 5:18 PM

To: Petr Vobora

Peťulo, byl to moc krásný večer. Jste opravdu supr muzikanti a taky moc příma lidi!
Popovídala jsem si s tvým profesorem, říkal, že muzika ti, jako dítěti moc nešla, ale že obdivuje dnes, co umíš a tvůj elán!
Prosím tě, jak se jmenuje ten muzikant, kterému jsem jednou řekla v Meziříčí, že má oči jako ďábel? Hezky jsem si s ním včera popovídala.
Pošli mi jména všech muzikantů a na co hrají - Díky! Love Mia

5) 10.3.2017 – Tábor-Nový Ráj

Událost: Pravidelné hraní v Ráji

Místo: Restaurace Nový Ráj

Čas: 19:00 – 23:00

Merenda: Vohrada, Pepa, Jára, Luboš, Ivan, Láďa

Minutes:

- A. Chyběl Fanda, který se právě vracel z hor z Itálie. Nebo z Afriky? Aha, tak prý to byla Aprica v Itálii.
- B. Naše 5. vystoupení jsme očekávali s mírným napětím ve smyslu, zda opět bude plno jak při minulých 4 akcích. Snad proto, že jsme se toho trochu obávali, to tentokrát bylo s návštěvností horší. I když...
- C. Kolem osmé večerní dorazili štamgasti: Jirka Reiter + Radim Lebeda (Žíznivej slim) a už bylo místo pouze u kapelního stolu. Je pravda, že u každého stolu někdo seděl, ale zdaleka obsazeno nebylo.
- D. To se promítlo i na celkové atmosféře vystoupení, kdy potlesky byly vlažné a někdy vůbec.
- E. Přesto u „stolu starých trampů“ sedělo asi 5 věrných návštěvníků a tito velmi často tančili.
- F. Během jedné pauzy Vohrada domluvil vystoupení na polovinu listopadu 2017 pro častého návštěvníka Nového Ráje a příznivce Merendy pana Vopátka, který si přeje Merendu na oslavě svých 70-tin v Chotovinách v hotelu Gold.
- G. Lehce po desáté se stalo něco divného. Prakticky celá hospoda se pomalu vytratila a na poslední necelou hodinu zbylo pár lidí. Protože jsme profíci (smlouva je smlouva), normálně jsme hráli naplno a s nadšením. Ale v 22:45 jsme prakticky zůstali sami u kapelního stolu (+kluci z Žíznivýho slima). Takže se poprvé stalo, že jsme to zabalili před jedenáctou: Vohrada ani nepředstavil kapelu a nehrál se ani „Život je jen náhoda“. Věřme, že to byla jen náhoda...
- H. Inkasovali jsme honorář 2 400 Kč. Útratu si každý zaplatil sám, takže z toho byly rovné čtyři stovky pro každého. Vohrada vyplatil na následné zkoušce.

Vzrušující moment:

Před desátou večerní se u výčepu strhla rvačka (jeden na jednoho) a bylo to docela maso: mládenci šli po sobě velmi razantně. Váleli se po sobě na zemi a pěstima si bušili do ksichtů... Vohrada navrhol, že zahrajeme nějaký hodně svižný a veselý song (např. Vše co mám), ale to nevyšlo. Jakmile totiž Láďa zmerčil rvačku, ihned v prohrávajícím poznal svého kámoše, odhodil banjo a letěl mu na pomoc. Takže jsme nastolili pauzu a asi po 10 minutách se ke kapele vrátil Láďa jako vítěz: „Když mě viděli, tak se lekli a přestali se prát...“

Hezký moment:

Na vystoupení též dorazila bývalá předrevoluční pracovní kolegyně Vohrady, Pepy a Fandy ze státního podniku Vodní stavby Jiřka Šedivá (se svoji dcerou Jindrou, která se vyskytla v Ráji minule). Po hezkém přivítání a shledání po delší době si od nás Jiřka vyžádala kontakt (a Vohrada též) a slíbila, že společně s dalšími „babami z Vodniček“, se kterými se schází, začnou pravidelně chodit na veřejné akce Merendy.

Milý moment:

From: Hana Zikova [mailto:hana.zikova@ptm-group.com]

Sent: Monday, March 13, 2017 7:36 AM

To: petr.vobora@inforis.cz

Subject: RE: Merenda v Novém Ráji

Ahoj Peťo,

posílám pozdravy. V pátek jsem byla až do 18. hod rozhodnuta, že se zúčastním, přestože mi nebylo úplně dobře, jak to tak bývá, k večeru mi začalo být hodně nedobře (ani ječet bych nemohla ☺)...

Věřím, že to bylo fajn a těším se, až budu moct být opět u toho.

Hezký den, týden a vůbec ... až do příště.

Pa. Hanka

6) 31.3.2017 – Tábor-Benešův mlýn

Událost: Zpívání na Beneši

Místo: Benešův mlýn

Čas: 18:30 – 23:00

Merenda: Vohrada, Pepa, Fanda, Jára, Luboš, Láďa

Měsíc se s měsícem sešel

a tak vás chceme pozvat na další

Zpíváme si na Beneši

v pátek 31.3 v 18:00 hodin.

Prosím o potvrzení nejen účasti, ale i počtu osob
SMS zprávou na telefoním čísle 775 268 175, děkuji.

Pozvánka:

From: vitezslav.vesely@email.cz [mailto:vitezslav.vesely@email.cz]

Sent: Tuesday, March 21, 2017 3:42 PM

To: Petr.Vobora@inforis.cz

Subject: Fwd: zpíváme si 31.3.2017

Těším se a zvu vás na Beneše v pátek 31.3.2017 v 18,00. Hraje **světoznámé hudební těleso** MERENDA. Vstup volný pro lidi, co mají rádi život.

Slávek

Minutes:

- A. Ze všeho nejdřív Vohrada emailem poděkoval panu Veselému za bombastickou pozvánku:

Zdravím Vás, pane Veselý.

Děkuji za pozvánku a též za bombastické entrée pro kapelu Merenda.

To jste nečekal, že po pár letech pořádání hudební produkce k Vám zavítá „světoznámé hudební těleso“, že? ☺☺☺

Budeme se těšit.

S pozdravem

Petr Vobora – kapela Merenda

- B. Dnes chyběl Ivan, který v ÚT 28.3.2017 před tímto vystoupením nastoupil do špitálu na operaci břišní kýly. A protože to byl útvar větší, laparoskopicky nešel řešit a tak chudáka Ivana regulérně rozřízli. Což způsobilo delší dobu hojení a Ivan nastoupil ke kapele až téměř po měsíci (22.4.2017 do Holešovny).
- C. Láďa byl s námi v Benešově mlýně poprvé.
- D. Vystoupení se konalo ve vnitřních prostorách mlýna, ve společenské místnosti v 1. patře. Bylo ještě chladno, pročež zkřehlá paní hostitelka topila v krbu.
- E. Na úvod dorazili tradiční návštěvníci hudebních setkání u Beneše, celkově asi 20 lidí, později se celá místnost jakž takž zaplnila (celkem přes 30 lidí).
- F. Lehce po 20. hodině Pepa přednesl novou esej: „Chov králíků v Čechách“. Kromě toho pak Pepa v pozdějším čase předvedl zhuštěnou chvíli Krátké poezie, kde nešetřil citáty na velmi lechtivá témata.
- G. Kolem 9. večerní dorazil spoluorganizátor těchto akcí Jiří Sycha (zároveň dirigent symfoňáku Bolech). A po necelé půlhodině pak přibyli 3 Vohradovi spolužáci z Gymplu (Roman, Jana a Eva).
- H. Honorář jsme opět obdrželi ve velké flašce od okurek a činil 1 220 Kč (přesně). Později byl honorář hudebníkům vyplacen na zkoušce (každý dostal 200 Kč).
- I. Po závěrečném veřejném poděkování z úst pana Veselého jsme dostali pozvánku na další vystoupení v květnu/červnu 2017 a to na venkovním pódiu.

Vtipné momenty:

- A. O první vtipný moment se postaral sám Jirka Sycha. Pečlivě si počkal, až Merenda dohraje jeden ze svých kousků a v nastalé krátké pauze rozrazil dveře a v kovbojském klobouku na hlavě zařval na celou místnost: „Tak kde je tady šerif?“. Myslím, že pár lidí vylekal, ale nakonec sklidil potlesk.
- B. Vohrada v jedné pauze šel na pokec se svým šéfem Jirkou Sychou (dirigent je přece šéf) a Jirka se tázal: „Co nového v Merendě?“. Vohrada sdělil, že máme nového člena Láďu a s ním dorazil do kapely i set dixielandových songů. Což Vohrada hodnotil pozitivně jako přínos Merendě v rámci jejího „putování žánry“. Na což Jirka reagoval

otázkou, zda se též zabýváme hudbou lidovou. Vohrada odhodlaně prohlásil, že máme nacvičených 66 lidovek. A tak jsme v jednom z příštích setů zařadili lidovky. Když došlo na kousek „Kdyby byl Baborov“, kapela se po prvních pár taktech musela zastavit. Fanda totiž spustil jinou melodii („Ty musíš má milá“ – což není úplně od věci, jelikož obě písně mají stejný melodický začátek, rozdíl je v rytmické složce). Omluvili jsme se a začali znovu. A stejně blbě. Bohužel Fanda se nemohl vymanit z té druhé melodie. Ale napotřetí už to dal. Vohrada si už nepamatuje, kdy naposled zastavoval kapelu...

Fanda k tomu později napsal: „A co se týče písně ‚Kdyby byl Bavorov‘, tak ji samozřejmě znám a když mě vzbudíš o půlnoci, tak Ti ji zahraju. To jsem jen testoval, jestli poznáte, že hrají něco jiného. Téměř jste to poznali.“

Nevtipné momenty:

- A. Lehce po 20. hodině Pepa přednesl novou esej: „Jak se chovat v dobách blahobytu“. Trochu nepříjemné bylo, že někde uprostřed jeho řeči zazvonil Ivě Zemanové mobil a toto vcelku bez skrupulí velmi nahlas tento telefonát vyřizovala, čímž v podstatě překřikovala Pepu. Bylo to přinejmenším nevhodné. Nechceme být nepřející a nevíme, jak to má Vesmír zařízené, ale někdy na konci večera poblíž místa, kde Iva seděla, náhle došlo k výbuchu zásuvky (zřejmě zkrat). Nikomu se, kromě úleku nás všech, nic nestalo. Znamení...?
- B. Závěrečný přídavek byl tradiční: „Když svatí jdou“ v D dur. Jenže po pár taktech jsme zjistili, že to jaksi neladí. Vohrada cítil, že něco není v pořádku, ale nezodpovědně to přisoudil mírně rozladěné base. Jára se nějak zorientoval a hrál s Láďou, čímž Vohradovi zkomplikoval zjištění chyby. Ale kytaristi (Pepa, Fanda, Luboš) po pár akordových pokusech odkládali nástroje. Naštěstí se v tomto songu později přechází do tóniny E dur, kdy už jsme se všichni srovnali. A problém? Láďa začal v Es dur (o půl tónu výše). Což Vohradu mohlo napadnout, anebo metodou pokusů a omylů to zjistit, protože kdysi dávno jsme ten song skutečně v Es dur cvičili. Vohrada to hodnotí jako vlastní selhání, ale: Konec dobrý, všechno dobré...

Intermezzo 12 – Esej: Jak se chovat v dobách blahobytu

(Autor: Jaroslav Stlučka, upravil Josef Novotný)

Co naplat, žijeme v blahobytu. Mnozí si myslí, že blahobyť je tu navždy. Těžká chyba. Je to příjemná doba, ale moudrý člověk, a to je vás tady, ...no našlo by se..., přemýšlí, co bude dělat, až nastane doba nouze! A ta nastane. Vždycky nastala! Jedním z návodů jak se připravovat a nastatou dobu nouze jakžtakž potom přežít, je stát se co nejdříve chovatelem králíků.

Jak na to: Nejprve musíte mít chovatelské zařízení – lidově králíkárnou. Každý začíná s jedním maximálně s dvěma kotci. Hned po prvním okocení samice a odchovu králíčat zjistíte, že kotců bude třeba více – čtyři. Po první navštívené výstavě a zakoupení zalíbeného chovného materiálu zjistíte, že kotců bude třeba osm. A po prvním rozdělení mláďat na samice a samce - záhy – zhruba po jednom měsíci zjistíte, že kotců bude potřeba 16. Zde pak nastává chovatelské meziobdobí, kdy si u šestnácti kotců přestanete pamatovat kdo je kdo, a začne etapa bádání, kdy vám začnou rodit samci, samice začnou padat na bok, bílým se narodí černí a naopak. Také záhy zjistíte, že králíci se dokáží navštěvovat a nemusí být pravdou, že samec umístěný 24. října v levém kotci se nalezne 25. října v pravém kotci a někteří to dokáží i ob kotec. Bude důležité si pamatovat, i kterým dáváte nažrat. Je zcela zbytečné některým podávat stravu 3x denně a na jiné vzpomenout až další den, kdy podezřele strašně chlastají. Nastávají případy, kdy chovatelé po večerním příchodu z restaurace krmí i do prázdných

kotců. Je také důležité nespadnout mezi tzv. nezavírače kotců. A pokud vy, nezavírač, máte třeba psa – čeká Vás opravdové, ale opravdové rodinné štěstí.

Co je k takové králíkárně třeba? Zejména rada zkušeného chovatele. Nikdy se však neptejte více zkušených chovatelů – jinak postavíte knihovnu. Bude třeba prken – k prknům třířádkový proud pro cirkulárku, hoblovku, vrtačku. Víněl, tužku, hřebíky, kladívka, kleště, panty, ligáčky, pletivo, lepenku, nůž, vruty, atd. Pro králíky misky, napáječky, jesličky, zásobu granulí, ovsu, ječmene, sena, slámy. Bude třeba v domácnosti zavést třídění zbytků – tak aby se šlupky z jablek, kedluben, zelí, kapusty, celeru, mrkve a natě bylinek včas čerstvé dostaly ke králíkům. Vařit šlupky z brambor, střídat a sušit pečivo a chleba. Chodit krást kukuřici. Chodit krást prkna, lepenku, pletivo i proud. Prkénka řezat v noci v době nočního proudu.

A stále rozšiřovat chov. Nezapomínat na pravidelné očkování – dnes se již očkuje proti řadě nemocí – jako králíčí mor, kokcidie, myxomatóza, rýma, je třeba rozeznat ušní svrab a záněty. Pořídte si baterku, bloček, tužku, lupu. Tu nepoužívejte v létě za slunce! Kupte si nůžky na drápky, váhu a řadu dalších pomůcek. Budoucí chovatelé – čekají vás těžké chvíle. Musíte mít dobrou rozpěrku, pevné provázky, jateční pistol nebo násadu z tvrdého dřeva, tzv. hladítko, ostrý nůž, starší kýbl na zakrvácené vnitřnosti, nesmíte propíchnout žluč, musíte propíchnout tepnu na odkrvácení, vydloubnout oči, nechat odvětrat kyselinu mléčnou a mravenčí. Pořídít si napínáky na kůže, mít při ruce lékárničku a slivovici.

Pokud budete mít zdravý chov, řada z vás chovatelů ani nebude chtít chodit od králíkáren domů ke svým rodinám.

A potom už jen slast: bramborový knedlíček, zelíčko a králíček, kterému jste říkali třeba Ferdík.

Důležitý společenský efekt: V každé obci nebo městě se jen málo spoluobčanů stará o své problémy, ale s chutí řeší problémy ostatních. Až s chovem králíků budete mít tolik svých starostí, že na ostatní nebudete mít již čas, tak se stanete oblíbenými občany.

Technická poznámka: Pokud budete chtít i na králíčím masu trochu vydělat je nutné si na příslušném finančním úřadu vyzvednout registrační kód pro Babišovo EET. Platí na celý chov!

Už se těšíte, až ten nudný blahobyť pomine?
Děkuji za pozornost.

7) 7.4.2017 – Tábor-Nový Ráj

Událost: Pravidelné hraní v Ráji – závěrečný jam

Místo: Restaurace Nový Ráj

Čas: 19:00 – 23:00

Merenda: Vohrada, Pepa, Láďa (!!!)

Minutes:

- A. Jednalo se o poslední hudební „country“ večer v Novém Ráji na závěr zimní sezóny trvající přesně půl roku od 7.10.2016 do 7.4.2017, kde se zde každý pátek střídaly 4 kapely (Tercie, Starouš band, Krýgl boys a Merenda).
- B. V předstihu se Vohrada s Jirkou Čepelínem (Tercie) domluvili, že celý po večer se budou střídat kapely Tercie a Merenda po zhruba půlhodinových blocích a všichni ostatní přítomní hudebníci si zahrají podle chuti s jednou nebo druhou kapelou.
- C. Přestože se mělo jednat o vrcholnou akci dlouhodobě avizovanou, nakonec dorazilo velmi málo protagonistů ze všech kapel: Tercii chyběly obě zpěvačky (Hanka a Luďa),

od Krýgl boys nepřišel nikdo, ze Starouš bandu přišli jen Pepa Novák (kytara) a Jirka (kytara, housle). No, a z Merendy tam byli jen Vohrada a Pepa, což bylo smutné... Jistěže taky hrál Láďa Lukáš, ale ten je jak Merendí, tak z Tercie nebo Starouš bandu. A samozřejmě všem chyběl Ivan, který se hojil po operaci kýly.

- D. Díky této tristní situaci hlavní hudební proud držela Tercie a všichni ostatní z jiných kapel se různě připojovali.
- E. Asi po hodině úderných songů Tercie se konečně vypnula televize a vyměnili se basáci. K Tercii nastoupil Vohrada a po prvním songu dal krátký projev.
- F. Rozjela skvělá zábava a všichni hudebníci si báječně zahráli.
- G. V jednom setu se na kytaru přidal i Ešňa (Jarda Ešner z kapely Chcíplej páv).
- H. Celý honorář (2 400 Kč) se propil.

Vohradův projev:

„Přátelé. Dovolte mi vás přivítat na poslední akci uplynulé sezóny „country večerů“ zde v hospodě Nový Ráj, kde od října až dodnes se tu pravidelně každý pátek střídaly 4 kapely. Jsou to na prvním místě: Tercie (bouřlivý potlesk), dále Starouš band (potlesk), Krýgl boys (potlesk) a Merenda (potlesk). Jsem opravdu rád, že se konečně vypnula televize a tudíž se můžeme naplno věnovat zábavě (Vohrada pohlédl na křenící se paní hostinskou). Hlavní hudební proud dnes večer obstará kapela Tercie, které patří toto výsostné právo za to, že zde hrála v zimním období předchozích neuvěřitelných 20 sezón (bouřlivý potlesk). A protože se tu dnes večer nachází i torza hudebníků z ostatních kapel, předvedeme tu takové malé jam-session. Věřím, že nová tradice střídajících se 4 kapel zůstane zachována i v příští sezóně a tak se na nás můžete opět na podzim těšit. Přeji všem hezkou zábavu.“

Tristní moment:

Před zahájením produkce jsme se domluvili, že Tercie odehraje první set a Vohrada dá krátký projev oslavující hezkou tradici „country večerů“ v Novém Ráji. Když to mělo nastat, Vohrada se dožadoval vypnutí televize. K velkému překvapení bylo sděleno, že nikoli, protože se prý někdo dívá na hokej. Vohrada odmítl projev s televizí v zádech. Ta paní hostinská je Vohradovi od nepaměti velmi nesympatická. Ale že odmítne vypnout televizi kvůli asi 2 pitomcům sledující od výčepu hokej za doprovodu 11 muzikantů a zpívající zaplněné hospody – to považuji za neuvěřitelnou nehoráznost. Tercie to tolerantně vydržela celou hodinu. Upřímně říkám, že kdyby role zahajovací kapely připadla Merendě, tak hokej by se rozhodně nekonal.

Hezký moment:

V úterý po akci volal Vohradovi Jirka Čepelín z Tercie a sděloval díky za to, že se „jam“ povedl a podle ohlasu přítomných „to prý bylo moc pěkné“. Taková gesta Vohrada velmi oceňuje, protože kdyby nechtěl, Jirka volat nemusel...

8) 8.4.2017 – Tábor-Kulíkova kavárna

Událost: 70. narozeniny Jirky Bartáčka (otec našeho Luboše)

Místo: Kulíkova kavárna

Čas: 18:30 – 1:00

Merenda: Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Luboš, Láďa

Minutes:

- A. Kulíkova kavárna nás uvítala poprvé v naší historii.
- B. Stále chyběl Ivan, který se kurýroval po operaci kýly.

- C. Dle pokynu hlavního oslavence Jirky Bartáčka jsme čekali, až se naplní hospoda. Čekání jsme si samozřejmě zpříjemnili konzumací experimentálního piva „Obora“ z nedalekého minipivovaru. Obzvláště Vohradovi chutnalo...
- D. Kolem sedmé večerní odstartoval oslavu sedmdesátník Jirka Bartáček docela milým prolovem. Po jeho skončení jsme všichni Jirkovi připili naplněnými sklínkami šampaňa. Pak následoval další projev: slovo si vzal jeden z fotbalistických kamarádů (dost bída). Projevový maratón ukončila žertovnou rýmovačkou paní doktorka Karlovská (žertovné rýmovačky nesnáším).
- E. Hezké na všech projevech byl fakt, že všichni předchozí řečníci (včetně samotného Jirky) nám svými zkušenostmi s Jirkou vlastně nahráli na naši hlavní esej. Tuto jsme pochopitelně prezentovali až později, abychom hned zkraje publikum neunavili, jelikož náš projev vyžadoval pozornost.
- F. Složení hostů bylo zajímavé, ke stolům se sesedly 3 skupiny: 1-rodina, 2-celebrity (manželé MUDr. Károvi, MUDr. Karlovská, starosta Chýnova pan Eybert, Jana Plášilová), 3-fotbalisti. Zvláště 3. skupina byla zajímavá, protože (jak už to bývá), fotbalisti s sebou přivedli vesměs krásné partnerky. A to bylo předmětem našeho zkoumání... Nicméně překvapivě v jejich společnosti seděl i např. pan Buzu (malíř), paní Vrkočová (moderátorka ČT), anebo jeden známý tábořský architekt.
- G. Na chvíli též dorazila Lubošova manželka Lenka s malým roztomilým synkem Oliverem.
- H. Merenda nejspíš zaujala asi 10-li tou dcerunku Lubošovy sestry Moniky. Ta o přestávkách nenápadně chodila k notovým pultům, listovala ve zpěvnících, a když našla song, který znala, prostě si ho tiše zpívala. Pozvání na opravdický zpěv za doprovodu kapely však odmítla, díky nekonečné stydlivosti...
- I. Soutěž o nejlepší prsa (mile poodhalená) vyhrála partnerka fotbalisty, jenž v úvodu držel řeč a po celý večer se choval bezpečně nejhlučněji. O to víc jsme žasli, když nám oslavenec sdělil, že jí je 53 let. Hm, zřejmě dobrý (genetický) oddíl...
- J. Kolem půl desáté, kdy zábava příjemně gradovala, byl ten správný čas na esej o Jirkovi Bartáčkovi, kterou pečlivě připravil Pepa kompilací vtipných textů. Vohrada sjednal klid a uvedl naši gratulaci oslavenci. Bylo to velmi trefné a několikrát Pepa musel přerušit výklad díky salvám smíchu. Jako fyzický dar dostal Jirka od Merendy více než 2 kilovou šišku uzeného přímo z udirny našeho Ládi.
- K. Myslím, že naše hudba přítomné dost těšila, jelikož se ozýval aplaus po každém songu.
- L. Vydrželi jsme hrát až téměř do jedné hodiny po půlnoci, když závěrečné přestávky jsme často trávili ve společnosti Lubošovy ségry Moniky. Docela příjemné děvče...

70. narozeniny Jirky Bartáčka

Naše badatelská skupina se rozhodla, že se místo omšelých a zprofanovaných frází k významnému jubileu podívá na oslavence trochu jinou optikou.

První, zdánlivě nesouvisející zmínku o Jiřikovi jsme objevili v deníčku Jiříkovy maminky ze dne 7. července 1946, kde bylo v 21.20 uvedeno, cituji: „Tak tedy jo“. 7. dubna 1947 se Jirka narodil. Hned při narození se jeho prababička zavázala k tomu, že ho připraví na život se všemi jeho nástrahami (samostatně přiložené foto z rodinného alba). Vyrůstal na Keřasce, kde si podle pamětníků hodně hrál na dvorku se slepicemi. Nebyly to nejšťastnější hračky.

Ve škole byl Jirka hodný a učenlivý žák, nápadný svou pečlivostí a vybraným chováním. Na otázku vždy odpovídal celou větou. Historické události provázející začátky jeho životní pouti ho nechávaly vcelku chladným. Ani nástup a rozvoj komunismu. Snad jen to, že se mu zdálo, že ten Gottwald dost pije, až chlastá, ale že to asi k úspěšné politické kariéře patří. Po nástupu do hudební školy k profesorovi Hrnčířovi, obor housle, si tento poznamenal – citujeme:

„Kluk je to šikovný a pečlivý“. To ho provázelo celý zbytek života. Ve škole neměl žádné poklesky ani v učení ani v chování. Za zmínku stojí zápis z třídní knihy 14.6.1958, kde je uvedeno soudružkou učitelkou Drsovou, cituji: „Žák Bartáček Jiří si při hodině dějepisu dával do pusy malou tužku, vyplivával ji a doprovázel to průpovídkou: vyletěl špaček z budky“. Zajímavý je i zápis z třídní knihy 9. ročníku, kdy na otázku soudružky učitelky Smažíkové, cituji: „Máte rádi ženské pohlaví?“, se přihlásil Jirka a celou větou odpověděl, opět cituji: „Nejen pohlaví!“. Zhruba v této době se začíná probouzet jeho celoživotní koníček – nenápadné a nekontaktní pozorování dívek a žen bez rozdílu věku. Nechutná mu slepičí polévka.

Po nástupu na střední školu se začíná prosazovat jeho široký rozhled a nebojíme se tvrdit i politická prozíravost. Při přátelském utkání v kopané na stadiónu míru v Táboře mezi místní Duklou a čínským mužstvem Dynamo Šanghaj rozvinul Jirka svůj vlastní transparent s nápisem: „Vítáme sportovce z Číny“. Zajímavé na transparentu bylo to, že to tam Jirka napsal i v čínštině. Získal za to obdiv, ale ten posléze vyprchal, když se podíval, že to omaloval z lanšmitsu. Ve školní jídelně odmítá jíst kachnu.

S nástupem do ekonomického oddělení PVT začala jeho hodně důležitá a dlouhá část jeho životní pouti. Záhy získává tajemnou přezdívku „Papírový jaguár“. Při pravidelném prověřování všech pracovníků PVT bez ohledu na stranickou příslušnost mu byl při jedné prověrce položen dotaz, cituji: „Jaký máte názor na osvobození naší země spojeneckými vojsky v roce 1968?“. Jeho odpověď byla výsostně politicko-diplomatická, opět cituji: „Názor na toto osvobození mám jasný, ale zásadně s ním nesouhlasím!“, konec citace. Za zmínku ještě stojí to, že hrál za PVT fotbal. V záloze. Na obranu byl malý a do útoku pomalý. Zálohu hrál pečlivě. Celoživotní koníček probíhá bez velkých výkyvů. Z jídelníčku vyřazuje kuře.

Po revoluci dochází v Jirkově životě ke zlomu. Spolubuduje výrobní firmu a jeho heslo „Budoucnost je ve výrobě“ se stává slavným. Po krachu firmy se začíná orientovat na komunální politiku. Díky své mírumilovné povaze, pečlivosti a noblesnímu jednání je mu předpovídan strmý vzestup. Obavy má pouze doktor Strnad, specialista na choroby jater a ledvin. Svou nezměrnou píli a pečlivostí to dotáhl až do nejvyšších pater tábořské politiky. Dokonce i oddával. Několik málo párů je dodnes nerozvedených. Poprvé a naposledy ochutnal husu.

Zřejmě oddechem od politické práce byla Jirkova hudební činnost. Oprášil housle a založil hudební skupinu, ve které záhy dostává přezdívku „Opravař“. Jeden z tehdejších spoluhráčů nám to vysvětlil. Jirka žádnou zkaženou notu nepřešel, jak je v hudební branži zvykem, ale pečlivě se vrátil a chybnou notu zahrál znovu a správně. Mělo to vliv na délku některých obtížnějších skladeb. Životní koníček nepolevuje, jen se mu zdá, že zajímavých objektů jaksi přibývá. K jídlu si nikdy nedává krůtu.

Na základě našeho bádání se zcela přirozeně vynořila základní otázka. Je možné nechat tuto tábořskou osobnost bez ukotvení v tábořské historii? Ano, odpovídáte si sami. Ne! Řešení jsme objevili hned dvě.

Přejmenovat tábořská významná a nešťastně pojmenovaná místa nadčasovými názvy (Před kostelem, Před zemědělkou, Před nádražím), odstranit nevýznamné sochy středověkého lapky a zloděje, možná střízlivého ozbrojeného mužíka a hlasatele jakési pravé pravdy, a nahradit je skutečnými tábořskými osobnostmi s tím, že by se přísně jednalo o osobnosti doposud žijící. Každá socha by měla na postavci uvedeno svoje telefonní číslo a email. Povinností by byl profil na Facebooku. A mladá generace by s nimi mohla komunikovat a dovědět se zásadní historické informace v přímém kontaktu a nikoliv z nějakých nezáživných dokumentů, nezřídka lživých – např. Fučík a jeho Reportáž psaná na oprátce. Manželka, paní Bartáčková, nás s tím vyhodila okamžitě!

Ovšem nad tím, že bychom tedy alespoň umístili pamětní desku nad místo, které má Jirka rád a kde se i rád zdržuje, se dlouze zamyslela a odpověděla, cituji: „To nejde! To by pamětní deska musela být nad každou hospodou na Starém městě!“

K jídlu už nemůže cokoli od peří. Celoživotní koníček neumiňuje.

Kapela Merenda ti přeje vše nejlepší a pevné zdraví.

Vtipný moment:

Tuto fotku ve 4 exemplářích Vohrada předal na každý stůl a to v okamžiku, kdy Pepa četl z eseje část: „Hned při narození se jeho prababička zavázala k tomu, že ho připraví na život se všemi jeho nástrahami...“

9) 22.4.2017 – Chýnov

Událost: Pařba v Holešovně

Místo: Restaurace Holešovna

Čas: 18:30 – 0:30

Merenda (**kompletní**): Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Luboš, Ivan, Láďa

Minutes:

- A. Ivan s námi hrál poprvé od operace kýly. Byl tedy „mimo provoz“ všech svých kapel téměř měsíc (od 28.3. do 22.4.2017)
- B. Dorazili jsme v 18 hod, nachystali se a čekali na půl sedmou... A ejhle – hospoda poloprázdná. Že by Merendě už Na Holešovně pšenka nekvetla? Tak jsme počkali do sedmé večerní.
- C. Když se hospoda zaplnila, spustili jsme a od samého počátku bylo jasné, že to dneska bude opět dobré. Vždyť hrajeme v Holešovně!
- D. Po chvíli celá hospoda burácela nejen potleskem po každém songu, ale i sborovým zpěvem, protože většinu naší produkce v Chýnově znají a zpívají s námi.
- E. Mezi přítomnými nechyběl nikdo ze skalních příznivců, které známe z předchozích akcí Merendy zde v Holešovně. Příjemné bylo, že ve výčepu sedělo výhradně mladé publikum, které se velmi dobře bavilo při naší produkci a nezřídka zpívalo.
- F. Každou chvíli na stole kapely přistály nějaké panáky. Byl to těžký úkol hlavně pro Ivana a chýnovské, protože Láďa s Lubošem byli autem a Vohrada držel detox.
- G. Náš kamarád Láďa Šalát se v době večere kapely (skvělé vepřové kousky na grilu) vydal mezi lid s kloboukem. Pak předal naplněný klobouk Vohradovi. Ten poděkoval a odešel hotovost bezpečně uložit. Při počítání nevěřil svým očím ani jiným smyslům: vybralo se 4 500 Kč.

Vtipné momenty:

- A. Naši sólisté Jára (housle) a Ivan (banjo) založili novou tradici vzájemného důvěrného oslovování. V úctě a respektu ke svým nástrojům a hudebnímu umění říká Jára Ivanovi: „Ty drnkale“. Ivan pro změnu oslovuje Járu: „Vrzale“.
- B. Skvěle se vžila hudební historka, kterou kdysi zažil Ivan s bývalým spoluhráčem Standou Samcem z kapely Tercie. Prý někde hráli a bylo to dost hrozné. Ale Standa se to snažil zachránit: „Hele, kluci, byl jsem teď na baru a lidi říkali, že to zní dobře...“ Takže tato hláška je jasné synonymum, když kapela hraje úplně na hovno. A protože mládenci z Merendy dnes večer často chodili k baru, vyslechli jsme mnoho takových pochval...

Hezký moment:

Neutuchající přízeň publika v Holešovně se tentokrát projevovala častým stáním příznivců ve vzájemném objetí při naší produkci. Pochopitelně s „písní na rtech“. Tak tohle jsme opravdu ještě nezažili...

Emaily:

Email Merendě od Jára:

Ahoj muzikanti, jen krátce k sobotní Holešovně.

Podle ohlasů a dodatečných sdělení se dá napsat, že se akce vydařila!

I v pondělí se mi doneslo, že v sobotu na Holešovně to bylo skvělé (hlavně paní starostová byla nadšená)!

Čili z toho se dá usuzovat, že je možnost si tam na podzim ještě zahrát!

K připomenutí atmosféry posílám pár fotek.

POZN: Na fotce s Ivanem mě mrzí, že jeho výraz říká, jak by tomu Vrzalovi nejraději přestříhl struny.

Email Merendě od Vohrady:

Všem děkuji za vytvoření skvělé atmosféry v sobotu v Holešovně. Víme, že Holešovně je to vždy parádní a já si tak říkám, zda to může být ještě lepší. A přátelé: může. V sobotu to bylo totiž ještě lepší než kdy jindy. A navíc, lidi na baru říkali, že to dobře znělo...

10) 16.5.2017 – Tábor-Škochův dům

Událost: Zájem o vystoupení ze strany pořadatele
Místo: Restaurace Škochův dům za Žižkově náměstí
Čas: 18:00 – 22:30
Merenda: Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Luboš, Láďa

Minutes:

- A. Ivan se na poslední chvíli omluvil kvůli bolesti zubů. Prý si chtěl u zubaře nechat vytrhnout 1 zub, ale zubařovi (zubařce?) se tak zalíbil, že mu vyškubli zuby hned tři.
- B. Po půl šesté jsme se sešli (zatím bez opozdilého Luboše) a servírky přednesla návrh pana šéfa Krejčího, zda prý nechceme hrát venku. Nechceme. A bylo to dobře...
- C. Hned od začátku produkce se tleskalo po každém songu.
- D. Luboš dorazil až kolem 7 večerní a bylo to dobře, protože bez jeho doprovodné kytary jsme do té doby neměli hutný zvuk.
- E. Milí přítomní hosté, kteří přišli vysloveně na Merendu: Mia Valertová (mecenáška kultury) + 5 kamarádek, Helenka Boučková (učitelka ZUŠ) + přátelé, kámošky Merendy Hanka Zíková a Lenka Hajduchová, bývalí pracovní kolegové z Vodních staveb: Jiřka Šedivá + dcera s manželem a Líba Kuntová s manželem. A pochopitelně Jiří Krejčí (šéf Škochova domu) + přítelkyně Dáša se synem Adamem. Celkem asi 25 lidí uvnitř a kolem 10 venku.
- F. Kolem půl deváté večerní Pepa přednesl Krátké chvilky krátké poezie, které se tentokrát prakticky vůbec neujaly. Taky zkušenost...
- G. Obdrželi jsme honorář 2 400 Kč minus odečtená útrata kapely 700 Kč.

Vtipné momenty:

- A. Vohrada v neděli předtím (14.5.2017) hrál koncert se symfoňákem Bolech a s hostující Ivou Bittovou. Na koncertu byl jako divák přítomen též Fanda a tak sděloval

kolegům z Merendy: „Bylo to fakt dobrý. A pak jsme seděli na baru a všichni lidi říkali, že to Bolechu zní dobře...“ (viz odkaz na alegorii popsanou v předchozím vystoupení).

- B. Dixie set Vohrada uvedl slovy: „Dnes tu s námi bohužel nemůže být kolega bandžista Ivan, protože mu, chudákovi, vytrhli 3 zuby. Tak si na něho alespoň vzpomeneme písni a věnujeme mu následující song: „Až má svíce dohoří a dočadí“. Všeobecný smích...

Hezké momenty:

- A. Kamarádka Jarka po standardním přídavku „Když svatí jdou“ vyrazila mezi lid a vybrala „do klobouku“ (klobouk nebyl, tak Vohrada rychle vyprázdnil kapelnický kufr) 900 Kč, když sám pan vedoucí Krejčí věnoval 500 Kč. Tím pádem jsme rozbali nástroje a přidávali. A to neuvěřitelné 4 songy (2 lidovky + Rikatádo a Tak už mi má holka mává)
- B. Po jednom z přídavků vystoupila Mia Valertová a veřejně poděkovala Merendě za krásný hudební večer. Pochvalně hovořila i o Vohradovi jako o „klukovi, kterého zná od kočárku“. Bylo to milé a sklidila potlesk. Předtím poslala kapele objednávku na tekuté občerstvení.

11) 20.5.2017 – Moraveč

Událost: 60-tiny Lubošova švagra MUDr. Holuba

Místo: Penzión U farmáře

Čas: 17:00 – 1:00

Merenda (**kompletní**): Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Luboš, Ivan, Láďa

Minutes:

- A. V penziónu U Farmáře jsme poprvé hráli v létě 2014 a to venku. Tentokrát se kapela umístila uvnitř velké společenské místnosti, kam se postupně usadili všichni rozcouraní přítomní kolem 17:30.
- B. Oslavenec byl MUDr. Jiří Holub, primář gynekologického oddělení v táborské nemocnici.
- C. Oslavu odstartoval Jirka Bartáček (tchán oslavence) docela milým proslovem. Po jeho skončení jsme všichni panu doktorovi připili naplněnými sklínkami šampáňa. A pak krátce „projevoval“ i sám oslavenec. Děkovně se zmínil i o kapele, ale aby se společnost neunavila, Vohrada si nechal úvodní slova na později.
- D. Když odezněla úvodní série Merendy, mimochodem bohatě aplaudovaná, Vohrada se pozdravil s přítomnými. A též lehce reagoval na slova předřečníka Jirky Bartáčka, když na adresu Terezky (milá dcerunka oslavence, se kterou jsme se seznámili nedávno na jiném jubileu) poslal přání, že: „...Terezka si s námi dneska už snad konečně zazpívá.“ Ozvalo se rozhodné: „Ne, nikdy !!!“
- E. Zábava se rozjela skutečně velmi dobře a gradovala až do finíše. Publikum bylo skvělé a každý song odměnilo potleskem. Tančilo se prakticky pořád.
- F. Po čase dorazil ke stolu kapely sám oslavenec a od té doby už to nebyl pan doktor, ale Jirka. Docela mile si s námi poklábosil a sdělil, že i on hraje na kytaru. Takže byl pozván na některý z následujících setů, aby si s námi vrznul.
- G. Kolem půlnoci jsme se s publikem oficiálně rozloučili, ale následné přídavky a „jamy“ probíhaly až do jedné noci.
- H. Inkasovali jsme rekordní honorář: 5 000 Kč. A jelikož Luboš se zřekl podílu, každý dostal 800 Kč, Láďa pak 1 000 Kč (zahrnutý dopravní náklady).

Vtipný moment:

Když Merenda dohrála a dozpívala song „Zlatokop Tom“, který končí textem: „Ty jsi to moje zlato, zlato kočičí“, již tradičně „Terciáni“ Ivan s Láďou přidávali repliku „...ať ti do ní nefičí“. Vohrada navrhl, že tento problém bychom měli probrat s oslavencem. V pozdějších večerních hodinách k tomu skutečně došlo...

Hezký moment:

S oslavencem Jirkou jsme si předběžně domluvili, že si s námi vřzne na kytaru, jelikož je hudební samouk. Došlo na to někdy po půlnoci, kdy už skončila oficiální produkce Merendy. A protože přídavek vždy vládne Láďa, nutil ostatní spoluhráče do dosti krkolomných běčkových tónin, když valil své oblíbené dixielandové songy. Což oslavenec Jirka evidentně nedával. Pročež Vohrada následně vybral jednoduché „kotlíkářské“ písničky a všichni jsme si báječně zahráli. A Jirka Holub byl moc rád...

12) 9.6.2017 – Tábor–Sokolská plovárna

Událost: Zájem o vystoupení ze strany pořadatele

Místo: Venkovní zastřešená část restaurace

Čas: 18:00 – 22:15

Merenda: Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Ivan, Láďa

Minutes:

- A. Chyběl Luboš, který číhal fotbal na Slovensku v rámci firemního poháru.
- B. Bylo nádherné letní počasí a prakticky celá zahrádka byla zaplněná. Kromě toho se skoro vždy u hrající kapely zastavili výletníci odcházející z plovárny.
- C. Zajímaví přítomní: chýnovská výprava = Svatava Mládková + její ségra + brácha našeho houslisty Jirka + jeho manželka Dáša, Vohradova manželka Pavlínka + přítelkyně Monika, Hanka Zíková, bývalí pracovní kolegové Vohrady+Pepy+Fandy: Křídák s manželkou + Aleš Vaněk s přítelkyní, Jiří Krejčí (Škochův dům) + přítelkyně Dáša, Vohradova bývalá sousedka Jitka Toužimská (máma Jana Toužimského: Arakain a vyhledávaný muzikálový zpěvák). A spousta dalších příznivců, které známe od vidění z jiných našich akcí.
- D. Na několika minulých vystoupeních byla dramaturgie večera většinou v rukou Járy, který kapele neustále vyčítá, že se opakovaně nehrají určité songy (z tzv. 2. strany playlistu). Až teprve dnes byl Jára spokojený, protože jsme jeli playlist od začátku bez přeskakování. Čímž to pádem jsme měli hned od začátku jasno, nestresovali jsme se výběrem písniček a mohli se věnovat přátelům a pívu.
- E. Honorář: Základ: 2 400 Kč, po odečtení útraty 750 Kč zbylo 1 650 Kč. Po dorovnání z fondu každý dostal 300 Kč.
- F. Po vystoupení odjel Vohrada s manželkou do Radkova, kde se konala „zkrácená verze“ rockového vesnického festivalu Raději Radkov. Tam totiž loni vystupovala Vohradova mládežnická kapela MexWave a Vohrada si chtěl připomenout tu

atmosféru a pozdravit se s přáteli. Dorazili jsme na poslední ze 3 kapel (Varlatans) a vydrželi cca do 1 hodiny noční (jelikož pak se začal „snášet déšť“).

Hezký moment:

Zcela zaplněná Sokolská plovárna nabídla Merendě velmi příjemné prostředí a úplně každý song byl aplaudován. Při závěrečném „Život je jen náhoda“ si s kapelou zazpívala již zmiňovaná Jitka Toužimská, která sama pochází z hudební rodiny a v Jistebnici (už tam nebydlí) se bez ní neobešla jediná kulturní akce. Vohradovi poděkovala a kapele složila poklonu. Prý hrajeme moc dobře a bude na nás chodit častěji...

13) 20.6.2017 – Tábor-Škochův dům

Událost: Zájem o vystoupení ze strany pořadatele

Místo: Venkovní zahrádka restaurace Škochův dům za Žižkově náměstí

Čas: 18:00 – 22:00

Merenda (**kompletní**): Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Luboš, Ivan, Láďa

Minutes:

- A. Prakticky přesně s úderem věžních hodin, které odbily šestou večerní, spustila Merenda v 30 stupňovém vedru svoji produkci na zahrádce Škochova domu pro pár přítomných (10 jich nebylo).
- B. Abychom neplýtvali „country peckami“, po úvodním rozehrání jsme zabrousili hluboko do playlistu a odehráli spíše vlažnější kousky do doby, než se sejdou lidi.
- C. Kolem půl osmé dorazil pan šéf Krejčí s přítelkyní Dášou (které to mimochodem ten večer obzvlášť slušelo). A to už byla zahrádka plná. A to nepočítám též plnou zahrádku před hotelem Nautilus, odkud lidi též poslouchali kapelu.
- D. Asi hodinu si s námi na housle zahrála Járova kamarádka, která sem zaskočila cestou na jinou štaci. Společně s Járou zahráli mj. sólo v „Dakotě“ a bylo to fakt skvělé. Zauvažovali jsme o občasné spolupráci s houslistkou, na což Fanda zareagoval: „Za chvíli nás bude 60, jako v Bolechu.“ A Pepa na to: „A pak Bolech koupíme“.
- E. Po půl deváté ke kapelnímu stolu (kde už seděli manželé Bartáčkovi starší) přibýly naše fanynky: Hanka + Lenka, které se předtím osvěžili produkcí symfonické hudby v tábořském divadle. Mladý americký orchestr dával Smetanu, Janáčka i Fibicha. Mnoho mladých šmydlíkáčů po skončení jejich produkce pak usedlo na zahrádce u Škocháče či před Nautilem, kde všichni bydleli. A s chutí si zanotovali Láďův přídavek „Když svatí jdou“ – samozřejmě jen při závěrečné sloce v angličtině. A hezky nám zatleskali.
- F. Obdrželi jsme honorář 2 800 Kč mínus odečtená útrata kapely 1 050 Kč.

Hezké momenty:

- A. U jednoho stolu seděl mladý pár (pán v modrém a jeho milá dívka v modrobílých šatečkách příčně pruhovaných), který vydržel po celou naši produkci. Při 1. objednávce občerstvení pro kapelu jsme páru poděkovali, připili (pívem a kořalkou) a věnovali Matuškův set. Jejich 2. objednávka již byla po policejní hodině, protože jsme si s párem ťukli osobně. Byli z Teplic a moc jsme se jim líbili. Nutno podotknout, že nám se dívka líbila též...
- B. Objevil se mládenec s krásným ostravským přízvukem. Byl z Opavy a v Táboře čundroval. Při toulání se uličkami Starého města prý zaslechl kapelu, a protože se mu líbila, došel si ji poslechnout. Vzal si od Vohrady vizitku a Merenda prý pojedje do Opavy na country festák, který pořádají jeho kámoši.
- C. A do třetice – tentokrát Plzeň. Po ukončení produkce Merendy byl Vohrada stopnut paní ve zralém věku, která položila 3 otázky:

- a. Vy jste místní kapela, anebo projíždíte v rámci vašeho turné?
- b. Jste profíci? Alespoň tak hrajete a působíte při vystoupení.
- c. Když nejste profíci, pak spolu musíte hrát desítky let. Je to tak?

Vohradovým odpovědím paní nechtěla uvěřit. Prý má country hudbu ráda, často ji poslouchá, ale takhle příjemný projev živé kapely snad nikdy neslyšela. Vohrada opět předal vizitku a Merenda pojede hrát na večírek do plzeňské firmy, ve které paní společně s 2 postaršími pány působí.

Vtipný moment:

Hned po úvodní rozehrávce Vohrada vysvětlil kapele, že dnes v Táboře na dvou místech hrají „staří mistři“. Jednak v kostele Narození Panny Marie na nám. Mikuláše z Husi, kde se koná 1. díl tzv. Táborského triptychu a to se vždy hraje „stará“ (renesanční nebo barokní hudba). Pepa na to: „A kde hrají ti druzí ‚staří mistři‘?“ Vohrada: „No, podívej se kolem sebe“.

Kapelnický moment:

Vohrada si myslí, že se jednalo o přelomové „outdoorové“ vystoupení. Merenda totiž poprvé dokázala „zaplnit“ hudbou tu část Žižkova náměstí, která se nacházela v okolí Škochoče. Jistě za to může kompletní účast muzikantů. Ale jako důležitější vidím fakt, že kapela již působí sebraně a sebejistě natolik, že prostě odmítla mít strach z velkého prostoru. S Pepou jsme se shodli, že v jednom okamžiku (nějaká příznivá atmosférická okolnost) jsme vnímali, jak se hudba „nese“ celým náměstím a příjemně se odrazem vrací zpátky ke kapele.

14) 30.6.2017 – Meziříčí

Událost: Vysvědčení s Mexickou vlnou

Místo: Náves v Meziříčí

Čas: 21:15 – 23:00

Merenda: Vohrada, Pepa, Fanda, Jára, Ivan, Láďa

Minutes:

- A. Merenda zahrála jako závěrečná kapela na multižánrové hudební akci Vysvědčení s Mexickou vlnou, když předtím od 18:30 hod na přírodním parketu v Meziříčí vystupovala tělesa: MexWave (Vohradova mládežnická kapela), Spadané listí a kytarista Michal Novák.
- B. Kapelu jsme umístili ještě blíže k obecenstvu než loni, tedy přímo pod schody do místní hospody, v jejichž bezprostřední blízkosti se nacházeli posluchači. Chyběl Luboš, který odcestoval na rodinnou dovolenou do Rumunska.
- C. Bohužel díky časovým posunům předchozí hudební produkce se na Merendu dostalo až v 21:15 (namísto plánovaných 20:30). To by asi za normálních okolností nevadilo, ale venku se náhle velmi ochladilo a většina publika postupně odcházela domů.
- D. Na úvodní půlhodinku se ještě zdržela kapela Spadané listí, která hrála v jednom z předchozích bloků (Pavla Kohelová-zpěv, Petr Novotný-kytara, zpěv a Pepa Čechtický-klávesy, zpěv). A tak jsme se dočkali pochvaly od Pepy Čechtického, který prohlásil: „Kdybychom už nemuseli domů, určitě bych si zatančil“.
- E. Pak už se hrálo jen pro cca 20 lidí a nebylo to nic moc. Prořídle publikum se zahřívalo hovorem a alkoholem. A tudíž muzice ani moc pozornosti nevěnovalo. Rozhodně se to nedalo srovnat s minulým rokem, kdy Merenda hrála pro dobrých 60-70 lidí.
- F. Rozpačitou a zkrácenou produkci jsme ukončili krátce před 11. večerní. Přesto po závěrečném představení kapely se ozval potlesk a tak jsme dali tradiční přídavek „Když svatí jdou“.

G. Fotky opět pořídila Markéta Vacková, děkujeme jí za to.

Organizační moment:

Vohrada cítil jemné nevyřčené výtky ostatních spoluhráčů směřující k dramaturgické komplikovanosti celé dnešní akce, kterou Merenda sledovala předchozí dobré 2 hodiny. Resp. šlo o to, že předposlední hudební blok (2. část vystoupení MexWave) mohl být vypuštěn a Merenda mohla začít podle plánu a tak zahrát pro více lidí. Ivan to Vohradovi shovívavě vysvětlil: „Neboj se, jednou se ty festivaly naučíš organizovat.“

Milý moment:

Podporovatelka a mecenáška muziky v Meziříčí paní Mia Valert měla ten večer velmi dobrou náladu na Merendu. Nejen, že se snažila po každém songu roztleskat publikum, ale dokonce od svých přátel odmítla odvoz domů, aby zůstala na celou produkci. Jelikož má pohybové problémy a velmi špatně vidí (od dětství má oční vadu), nutno ocenit její podporu kapely navzdory vlastním zdravotním problémům.

Hezký moment:

Přítomná kamarádka Jarka, která má v Meziříčí rodinné kořeny, připravila pro kapelu příjemné občerstvení: vepřové a kuřecí řízečky s chlebem a dalšími přílohami (okurka, papričky) + moučník. Vše vlastnoruční výroba Jarky. Děkujeme. Tento catering byl vystaven na stole před kapelou a jistě mírně provokoval přítomné

publikum. Vytrvalci však byli odměněni: po ukončení produkce kapely Vohrada (se svolením Jarky) donesl zbytky ke stolu zbylých skálních příznivců: Vohradova manželka + přítelkyně Monika, hudební mecenáška Mia Valert, amatérský místní muzikant pan Tůma, fotografka Markéta a pár dalších. Poseděli jsme ještě asi půl hodiny a bylo to docela příjemné...

15) 14.7.2017 – Velmovice

Událost: Veřejná zkouška s občerstvením

Místo: Statek u Šalátů

Čas: 18:00 – 0:30

Merenda: Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Luboš, Ivan

Minutes:

- A. Pepa domluvil tuto akci s bratry Šalátovými, kdy jsme reagovali na každoroční milé letní pozvání na jejich statek (předtím jsme tam hráli již třikrát). A vystoupení jsme pojali jako: Veřejná zkouška s občerstvením.
- B. Protože bylo pro nás připraveno občerstvení, abychom nevypadali jako úplní parazité, přinesli jsme pořadatelům fajnovou láhev hruškovice od R. Jelínka.
- C. Chyběl Láďa, který se večer předtím omluvil Vohradovi díky pohřbu v rodině (zemřel mu tchán a zrovna dnes byl pohřeb + panychida).
- D. Bylo přítomno pár nejbližších přátel bratrů Šalátů, celkem asi 15 lidí.
- E. Hrál se již tradičně ve speciálně připravené a útulné stodole. Avšak před příchodem publika se konala asi hodinová zkouška kapely. Na rozehrání jsme si dali pár novějších písní a pak se pustili do songů úplně nových.
- F. Pepa každému muzikantovi předal 7 nových songů s texty a akordy, z čehož jsme vybrali: Kingston town (dle návrhu Járy) a Dědečkovy hodiny (dle návrhu Pepy). Songy jsme vcelku uspokojujivě nacvičili.
- G. Kolem osmé večerní se do stodoly nastěhovalo publikum a dali jsme produkci, která se zpočátku výhradně věnovala méně hraným songům (tzv. 2. strana playlistu).
- H. Pepa velmi často hrál na foukací harmoniku. Bylo zcela evidentní, že doma trénuje ve své nové pracovně. Chválíme...
- I. Díky pozdější rozjařenosti publika jsme nastartovali repertoár s našimi největšími peckami a konala se velmi dobrá zábava až do půlnoci.

16) 8.9.2017 – Tábor–Sokolská plovárna

Událost: Zájem o vystoupení ze strany pořadatele

Místo: Venkovní zastřešená část restaurace

Čas: 18:00 – 22:15

Merenda (**kompletní**): Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Luboš, Ivan, Láďa

Minutes:

- A. Na Plovárně ukončovali sezónu a na poslední akci toho roku pozvali Merendu. To bylo velmi milé...
- B. Byl asi poslední nádherný pátek babího léta, protože prakticky celá zahrádka byla zaplněná. Kromě toho se z několika míst v okolí později též ozývala hudba a veselí. Prostě, z posledního krásného pátku v roce se každý snažil urvat, co se dalo.
- C. Zajímaví přítomní: Vohradova manželka Pavlínka + přítelkyně Monika, kamarádka kapely Jarka, Alenka Šatrová s přítelem Zdeňkem Krejsou, Jiří Krejčí (Škochův dům) + přítelkyně Dáša, Vohradova bývalá sousedka Jitka Toužimská (máma Jana Toužimského: Arakain a vyhledávaný muzikálový zpěvák), Vohradovy spolužačky z gymplu: Jana a Eva + Roman Kuchař a jeho brácha Láďa s manželkou, Helenka Boučková (učitelka ZUŠ) + přátelé. A spousta dalších příznivců, které známe od vidění z jiných našich akcí.
- D. Protože se jednalo o první vystoupení po prázdninách (a tedy hudebního volna pro Merendu) a logicky nebyla žádná zkouška, dramaturgii večera jsme neřešili. Hráli jsme sety pěkně jeden za druhým podle zpěvníku a občas se alibisticky vyhnuli těžším kouskům.
- E. Zábava to byla parádní, hráli jsme s chutí díky delší pauze. A publikum to vnímalo – po každém songu jsme se dočkali potlesku.
- F. Celou akci jsme zakončovali tradičním setem včetně přídavku, což už bylo hluboko po 22. hodině, ale pan provozní Skoumal nic nenamítal. Vždyť končila sezóna...
- G. Honorář: Základ: 2 700 Kč, po odečtení útraty 950 Kč (!!!) zbylo na každého 250 Kč. Vohrada zaregistroval rekordní útratu kapely, ale bylo to v pořádku – trochu jsme se po prázdninách rozšoupli...

17) 27.9.2017 – Dobronice u Bechyně

Událost: Přechutnávká vína

Místo: Rekreační středisko Lužnice

Čas: 18:00 – 04:00

Merenda: Vohrada, Pepa, Jára, Luboš, Ivan

Minutes:

- A. Chyběl Fanda – vytahoval svoji loď z vody na Slapech před zimou (a s tím byla jistě spojená večerní veselice slapských rejdařů). A taky Láďa, který byl přesně před týdnem hospitalizován se zánětem slinivky. Vohrada ho byl navštívit v tábořském špitále a Láďa vůbec nevypadal dobře...
- B. Sešli jsme se v 17:00 a ubytovali se, protože kromě Fandy jsme ve středisku všichni spali. A pozdravili se s Charliem, který bohužel oznámil, že nebude nocovat (prý přítelkyně dnes nemohla s ním přijet – takže se logicky vracel k manželce...)
- C. Pepa měl organizaci důkladně pod kontrolou, rozdál vytištěný organizační řád večera a tento jsme museli všichni dodržovat. A zde stálo, že Merenda začíná v 18:00.
- D. Tedy přesně v 18:00:00 Merenda spustila.
- E. Po 20 minutách produkce, která měla velmi dobrý ohlas v publiku, započal Charlie svoji předlouhou prezentaci rozdělenou na 3 části. A o každé přestávce jsme znovu „vrzli“.
- F. Jenže naše produkce byla jakoby „bez duše“. Jára byl myšlenkami na sobotní svatbě, kdy měl vdávat dceru za účasti 70 lidí a věhlasné kapely – to vše na tábořské Střelnici. Vohrada měl perné pracovní období a před startem velkého projektu. A Pepa se velmi pečlivě věnoval organizaci celého večera. Takže, když si s námi později vrzнул Charlie na foukačku, nějak to nemělo šťávu. Ale problém byl na naší straně.

- G. Pepa přednesl novou esej od Václava Koubka: Sraz abiturientů.
- H. Kolem 11. večerní pak Charlie odjel a snad dostatek alkoholu v našich žilách, či snad ukončení organizované akce toho bylo příčinou, že jsme se dali do hraní... a skončili ve 4 ráno. A bylo to dobré a příjemné, protože s námi vydrželo dobrých 10 lidí.
- I. Ráno kolem půl jedenácté Vohrada s chotí a se zbytky večerního kolektivu posnídal kávu a bábovku. Ostatní již dávno odjeli. Přítelkyně Monika byla po ránu trochu „nestandardní“ a snídani rozhodně vypustila... V poklidu jsme se rozloučili s Pepou a vyrazili k domovům. Tak zase za rok...

Intermezzo 13 – Esej: Sraz abiturientů (Václav Koubek)

Když se objevilo v mé emailové schránce Sraz abiturientů po 30-ti letech, nevěděl jsem, který ročník myslejí. A tak jsem se dostavil do Liberce na sraz abiturientů a tak jsem přišel a řeknu vám to: To vám byli tak starý lidi!

A tak si sednu mezi ně a byl tam děkan, staříček a říká: Tak mi řekněte, absolventi, jak se s tou vysokou školou strojní v životě chytí.

A první vstal a říká: Já jsem hned po škole šel do armády, podepsal jsem vstup do komunistické strany, potom jsem dostal šajbu, vojenskej byt, vojenské auto, má žena je taky vojanda a žijeme šťastně dodnes. Pane vedoucí, dejte všem taky okolo vodku. Tak jsme popili vodu a další vstal a říká:

Já jsem po škole emigroval, odjel jsem do Ameriky a tam jsem si založil ranč. Sral jsem na celou tu vaši školu. Našel jsem si babu, jsem spokojenej, dneska mám několik kusů dobytka, a vlastně už to jenom řídím z dálky počítačem. Pane vrchní dejte všem vokoľo wízoura tady. A šla řada na mě.

Říkám si: Václave, co jim budeš říkat, co jim budeš vyprávět. A tak jsem si odběhl na hajzlík a tam taková hajzlbába: Kam dete, kam dete? 5 korun! To je samej inženýr, samej docent a nikdo neplatí. Povídám: pani tady máte 500 korun a platím za všechny na celej večer. A vona přišla s tím kbelíkem a říká: tady máte kýbl a hadr, kdyby se z vás někdo poblil a já jdu domů. Nazdar!

18) 13.10.2017 – Tábor-Nový Ráj

Událost: Pravidelné hraní v Ráji

Místo: Restaurace Nový Ráj

Čas: 19:00 – 23:00

Merenda: Vohrada, Pepa, Fanda, Ivan

Minutes:

- A. Proběhlo první vystoupení Merendy v Novém Ráji v dalším ročníku pravidelných „večerů s country hudbou“. I letos se dne 12.9.2017 dohodli zástupci 4 kapel (Tercie, Starouš band, Krýgl boys a Merenda), které se zde každý pátek budou střídát v sezóně říjen 2017 až Velikonoce 2018.

Termíny vystoupení hudebních skupin v restauraci Nový ráj

sezóna 2017/2018

#	Datum	Kapela	Poznámka
1	6.10.2017	Tercie	
2	13.10.2017	Merenda	Jára a Luboš nemůžou
3	20.10.2017	Krýgl	
4	27.10.2017	Starouš	
5	3.11.2017	Tercie	
6	10.11.2017	Merenda	
7	17.11.2017	Nehraje se	
8	24.11.2017	Krýgl	
9	1.12.2017	Tercie	
10	8.12.2017	Starouš	
11	15.12.2017	Krýgl	
12	22.12.2017	Nehraje se	Vánoce
13	29.12.2017	Starouš	
14	5.1.2018	Merenda	
15	12.1.2018	Starouš	
16	19.1.2018	Tercie	
17	26.1.2018	Krýgl	
18	2.2.2018	Starouš	
19	9.2.2018	Merenda	Luboš nejistý
20	16.2.2018	Tercie	
21	23.2.2018	Krýgl	
22	2.3.2018	Starouš	
22	9.3.2018	Merenda	
23	16.3.2018	Krýgl	
24	23.3.2018	Tercie + jam	Jam session všech kapel
25	30.3.2018	Nehraje se	Velký pátek – konec sezóny

- B. Ale takovou absenci Merenda ještě nezažila. Chyběli 3 hudebníci. Poprvé za předchozích 74 vystoupení chyběl Jára. On to sice avizoval, ale dle dohod o společném hraní 4 kapel v Novém Ráji na Merendu skutečně bohužel nezbyl jiný termín.
- C. Kromě Járy chyběl i Luboš (organizace akce: Posvícení v Dražičkách) a bohužel Láďa, kterému v úterý předtím odebrali z jeho těla žlučník.
- D. Pročež jsme v 19:00 v poloprázdné hospodě s obavami spustili a tušili, že to bude fiasko. Což se potvrdilo u prvních dvou setů, kdy během úvodních 6 songů nikdo nezatleskal, a osazenstvo hospody se tvářilo, jako bychom vůbec neexistovali.
- E. Ale to se naštěstí změnilo příchodem Vohradovy kamarádky Jitky Toužimské (mámy výborného zpěváka Honzy Toužimského: Arakain a různé muzikály). Jakmile Jitka se svým mladým přítelem kolem půl osmé dosedla, hned zatleskala. A přidali se další...

- F. Náhle se hospoda nějak zaplnila a od té doby Merenda sklídila potlesk za každou další píseň. Neuvěřitelné a díky, Jitko...
- G. Kromě toho se vydatně tančilo a při setu „folkových valčíků“, který jsme uvodili Fandovým Cizincem na pobřeží, již pro tančící nestačil prostor v Novém Ráji.
- H. Nakonec se večer velmi povedl a produkci jsme zakončili krátce po 23. hodině přidavkem.
- I. Inkasovali jsme domluvený honorář v celkové výši: 2 400 Kč, který Vohrada ihned vyplatil: 600 Kč každému na ruku.

Milé a poučné momenty:

- A. Vybrali jsme poslední set a schovali jsme si song „To se ví“, že si ho vynutíme jako přidavek (neměli jsme Láďu a nemohli hrát „Když svatí jdou“). Ale to nebylo vůbec nutné, protože po závěrečném songu „Život je jen náhoda“ celá hospoda skutečně upřímně a nahlas (někteří vestoje) aplaudovala naši produkci. Čili přidavek to sice vynucený byl, ale ne Merendou, nýbrž skvělým publikem.
- B. Na tomto místě je třeba doplnit, že Vohrada před každou produkcí Merendy posílá pozvánku zhruba 100 lidem. Tentokrát neposlal nic, protože se bál, že silně nekompletní Merenda odehraje hygienické minimum v podobě těch nejodrhnutějších odrhovaček a „snad to nějak ustojíme“.
- C. Jeden stálý návštěvník Nového Ráje Vohradovi potměšile sdělil: „Před týdnem tu byla Tercie. Lidí měli zhruba stejně jako vy. Ale ten ohlas, co jste dneska měli, se vůbec nedá srovnat... Hrajete ‘nějak jinak’ než ostatní kapely a to se lidem líbí...“
- D. Přemýšleli jsme, jak se stalo, že jsme to zvládli ve 4 lidech a s docela dobrým úspěchem. A přišli jsme na to. Tím, že nás bylo málo, jsme se všichni strašně snažili a dávali si extrémní pozor, abychom nic nezkazili. A to je jistě klíč ke každému dobrému vystoupení. Inu, ve větším počtu má každý muzikant přirozenou představu, že se prostě „schová“...

Vtipný moment:

Po skončení produkce a inkasování honoráře Ivan prohlásil: „No prosím, že to jde. Měl bys, Vohrado, všem ostatním muzikantům z Merendy dát padáka...“

Vtipný email od Ládi, kterému Vohrada poslal zápis, aby mu lépe utíkal uzdravování:

No vidíš, nakonec ten Anče má pravdu, připravují se ti pořádní muzikanti o dobrý honorář, lepší 600 než 342.85 Kč a nakonec my zbývající si můžeme založit dceřinu společnost (Jára, Luboš a já a můžeme přibrat třeba Jirku Čepelína:-(a budeme na tom finančně úplně stejně.:):-D8-)

P.S. Nikomu to nepřešluj, ať neztratím čtyřicetiletého kamaráda...

19) 3.11.2017 – Tábor-Benešův mlýn

Událost: Zpívání na Beneši

Místo: Benešův mlýn

Čas: 18:00 – 23:00

Merenda: Vohrada, Pepa, Fanda, Jára, Luboš, Láďa

Minutes:

- A. Merenda hrála popáté „Na Beneši“, což v celkové historii 13 uskutečněných hudebních akcí v této lokalitě je pro Merendu čest. Vohrada to zmínil v přivítací řeči.
- B. Hned na začátku nás pan Veselý upozornil, že návštěvnost dneska nebude bůhvíjaká... A aby tomuto faktu trochu „obrousil hrany“, předal hned teď Vohradovi honorář ve výši 3 000 Kč. To bylo čtvrt na sedm...
- C. A předpověď pana Veselého nelhala. Avšak ještě nebylo ani 7 hodin a Merenda už byla přečíslena přítomným publikem. Nakonec se sešlo kolem 20 posluchačů.
- D. Sice to nebylo moc, ale o tom příjemnější a „rodinnější“ atmosféra panovala. V jedné z pauz si kapela přisedla k publiku a byla fakt pohoda.
- E. Díky počáteční malé návštěvnosti Merenda neplýtvala peckami a zvolila méně hraný repce „z konce zpěvníku“. A to se ukázalo jako prozíravé...
- F. Těsně před šestou se dostavila kamarádka kapely Jarka s vydatným proviantem. Byly to chlebičky a domácí buchtičky (zatím jsme nic netušili). Totiž, u Beneše je dobrým zvykem, že každý účastník donese nějaký proviant...
- G. Někdy v průběhu večera dorazil i dirigent Bolechu Jirka Sycha a Vohrada s ním strávil asi čtvrt hodinovou příjemnou konverzaci.
- H. Díky komornější atmosféře jsme tentokrát zvolili i poetickou vložku v podobě „krátkých chviliek krátké poezie“.
- I. Večer plynul v dobré pohodě a právě na poslední hodinku jsme si připravili ty největší fláky, když publikum již bylo dobře naladěno. Kapela má tyto kusy dobře secvičené a skvěle šlapaly. A to byl čas pro Jirku Sychu, který začal velmi hlasitě zpívat různé hlasy do našich songů a rukama bubnovat do stolu. Myslím, že jsme se všichni skvěle vyblbli.
- J. Před posledním songem si Vohrada a pan Veselý vzájemně poděkovali s tím, že se budeme oba těšit na další akci na Beneši.

Milý moment:

To už bylo po druhém přídavku, když za Vohradou přišel Pepa, který zjistil, že kamarádka kapely Jarka slaví dnes narozeniny. Ale že to úmyslně neřekla, aby zbytečně nevyvolávala pozornost během večera. Takže Vohrada to veřejně vyhlásil a Jarce jsme věnovali píseň: Nezacházej slunce. Všichni přítomní Jarce popřáli, což bylo velmi „rodinné“ a milé.

20) 10.11.2017 – Tábor-Nový Ráj

Událost: Pravidelné hraní v Ráji

Místo: Restaurace Nový Ráj

Čas: 19:00 – 23:00

Merenda (**kompletní**): Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Luboš, Ivan, Láďa

Minutes:

- A. Merenda se sešla kompletní a hned v 19:00 byla hospoda slibně zaplněna. Je pravda, že byl příznivý termín, jelikož u několika stolů se podávala svatomartinská husa. Kromě toho Vohrada rozeslal kolem 70 pozvánek, ze kterých se vyklubalo i pár příznivců kapely...
- B. Zajímaví přítomní: Helenka Boučková (učitelka ZUŠ) + přátelé, bývalá předrevoluční pracovní kolegyně Vohrady, Pepy a Fandy ze státního podniku Vodní stavby Jiřka Šedivá (se svoji dcerou Jindrou), Jirka Čepelín (Tercie) s chotí + paní Havlůjová s manželem, kamarádka kapely Jarka. A spousta dalších příznivců, které známe z Ráje od vidění.
- C. Tradičně nechyběl postarší pár, když velmi stylově oblečený pán přišel požádat kapelu o valčíček, aby mohl svoji dámu vyzvat k tanci. Tedy zahráli jsme sérii folkových valčíků a pár ovládl taneční parket, myslím, že k překvapení osazenstva. Avšak překvapivě poté ihned odešli. Ale asi za hodinu se opět vrátili a Vohradovi vysvětlili, že měli společenskou povinnost ještě v jiné hospodě. Ale tam byla nuda, takže šli zpět za dobrou zábavou.
- D. Při kouřovém momentu ve venkovních prostorách jeden pár mladých lidí (a častých návštěvníků Ráje) Vohradovi pochvaloval song „Vše co mám“ od Vency Koubka. Pročež v následujícím setu jsme song tomuto páru věnovali.
- E. Až do konce produkce byla hospoda prakticky plná. Pročež jsme až po 23. hodině riskli 2 tradiční přídávky (Když svatí jdou a Washington Lee) a fakticky skončili ve 23:20. Hospodský byl v klidu...
- F. Inkasovali jsme domluvený honorář v celkové výši: 2 400 Kč.

Výchovný moment:

Hned v úvodu došlo k zajímavému momentu. Merenda se přesně v 19:00 rozestoupila pod televizí a díky své kompletnosti dosti burácvě odehrála svůj první song: Do rána se toulám. Dohrála, ... a nic. Nikdo nezatleskal a hospoda se bavila, jakoby kapela vůbec neexistovala. Ten zvyk osazenstva hospody Vohrada dobře znal z dřívějšího hostování v Terci, ale nehodlal se s ním smířit. Proto si vynutil pozornost a velmi hlasitě všechny přivítal a popřál dobrou zábavu. A na konci té krátké řeči se ozval nesmělý potlesk. A bylo vyhráno: obecnost si uvědomilo, že je na „živé hudbě“. Od té chvíle věnovalo kapele pozornost a už se tleskalo a zpívalo pořád. Místy i tančilo...

Nešťastný moment:

Merenda teď provozuje dobrý zvyk, a sice, někteří hráči si vyměňují na specifické songy své nástroje. Takže minule na Beneši např. hrál Láďa na Pepovu mandolínu. A dnes se taky udála výměna. Na poslední song „Míle“ (v daném setu) si Fanda vyžádal Pepovu kytaru Yamahu (za 16 000 Kč). Ale při navlékání vyklouzl popruh z bočního kolíku a kytara řachla na zem. Tak nešťastně, že ve spodní části přední desky u lubů se objevily 2 praskliny. Pepa byl našťavaný a Fanda nešťastný. Takže Vohrada nabídl služby svého kamaráda houslaře Libora Sedláčka s tím, že opravu zaplatíme z fondu kapely. Následující song Pepa vůbec nezpíval, ale později večer už byl zase „standardní“.

Vtipný moment:

Když jsme balili nástroje, u Vohrady se zastavil jakýsi pan Vejvoda společně se svoji paní a taky s naším Láďou. A pán se ptá: „Pamatuji si Vás. Vy jste dělal ředitele tábořské hudebky. Akorát nevím, jestli to bylo po panu Benešovi anebo před panem Dařčíkem...“ Vohrada naštěstí nemusel nic vysvětlovat, jelikož to za něho vyřídil Láďa: „Ten a ředitel hudebky? Ha, ha, dyť von ani nezná noty...“

21) 11.11.2017 – Chotoviny

Událost: 70. narozeniny pana Františka Vopátka

Místo: Hotel GOLD

Čas: 17:00 – 0:30

Merenda: Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Ivan, Láďa

Minutes:

- A. Fajnový hotel GOLD v Chotovinách u Tábora nás uvítal poprvé v naší historii.
- B. Hráli jsme na oslavě 70. narozenin pana Fandy Vopátka, který si nás s půlročním předstihem rezervoval na jedné štaci v Novém Ráji, kam občas chodí.
- C. Na místě jsme se sešli v 16:30, slavnost se konala v parádním a velkém konferenčním sálu s nádhernou klenbou, Merenda vystupovala na pódiu. Přivítali jsme se s oslavencem a též majitele hotelu panem Zdeňkem Krejsou.
- D. Na úvod nás trochu zaskočili s tím, že hned po našem nachystání bude slavností řeč manželky oslavence, v jejímž závěru se pak oslavenci zaspívá „narozeninová“ píseň. Rychle jsme se dohodli s organizující osobou, že to bude v C dur a že Merenda jen odehraje podklad a obecenstvo zaspívá. Ale to nefungovalo, jelikož publikum nebylo prakticky slyšet. Pročež jsme oslavnou píseň zastavili, vyžádali si text – a celé znova. Tentokrát to dopadlo dobře.
- E. Publikum (cca 25 lidí) bylo značně postarší a od samého začátku bylo jasné, že bude trochu oříšek je rozparádit. Věděli jsme, že se jedná o partu bývalých trampů, a proto jsme do nich hustili country hity. Asi po 2 hodinách hraní Vohrada zavelel, že dáme set lidovek. Překvapivě to nebyl dobrý nápad, protože sice zatančili 2 páry a několik postarších dam vsedě zaspívalo. Ale jinak měl set velmi mizivý ohlas. Takže jsme alespoň věděli – dneska lidovky NE.
- F. Kolem půl jedenácté už jsme začali být unaveni, pročež Vohrada po dohodě se zbytkem kapely zašel za oslavencem optat se na konce produkce. A dozvěděl se, že přání zní do 24:00 za 4 000 Kč.
- G. Jak řekli, tak udělali. Pravdou je, že poslední hodinka a půl byla velmi zábavná. Zbýlých asi 15 lidí neustále tančilo a dobře se bavilo. Takže Merenda ovládla svoji únavu a zdárně skončila v půlnoci. Samozřejmě i s 2 přídávky (Když svatí jdou a Washington Lee), které měly obzvlášť náramný ohlas.
- H. Při balení nástrojů jsme obdrželi několik pochval za skvělou (a vytrvalou) produkci. Je pravda, že jsme obehrali skoro celý zpěvník, a to prosím bez lidovek.

Překvapivé momenty (pro Vohradu):

- A. Společnost obsluhovala parta číšníků, když jeden z nich se ukázal být synem Ládi Lukáše (z prvního manželství). Vohrada vůbec netušil, že Láďa má syna...
- B. Ve společnosti se objevila dáma ve věku kolem 60 let, která občas komunikovala s Pepou. A to prosím byla jeho sestra. Vohrada zná Pepu 32 let a vůbec netušil, že Pepa má sestru...

Vtipný moment:

O nešťastném momentu v podobě upadnuté a poškozené Pepovy kytary jsme psali v minulém reportu. Dnes Fanda přišel s nápadem, že tu kytaru od Pepy koupí. Vohrada glosoval: „To je, Fando, dobrý nápad. Teď, když je rozflákaná, tak má cenu pár šupů...“. Pepa neprodal...

Milé momenty:

- A. Pepa od Zdeňka Krejsy vyzvěděl několik kusých informací o oslavenci. A briskně je zamontoval do své vtipné eseje „O abiturientském večírku“ (od Vency Koubka), kterou vzápětí přednesl publiku. Bylo přijato s velkým aplausem...
- B. Při jednom venkovním kouření se Vohrada s Ivanem setkali s pánem, který vyzradil, že byl spoluzakladatelem legendární tábořské bigbítové kapely Mravenci. Vohrada se zeptal na jméno: byl to jistý pan Mareš. Vohradovi to nesešlo. Pak pan Mareš vykládal o svém synovi, který byl úspěšný klarinetista, studoval v Basileji a měl nakročeno ke slibné kariéře v oblasti vážné hudby. Vohradovi to stále nesešlo. Načež Vohrada začal mluvit o bývalém spoluhráči Merendy Jardovi Marešovi. A pán na to: „Já jsem Jarda Mareš“. Vohradovi to konečně sešlo. Takže jsme si celou dobu povídali s otcem Jardy Mareše, který odehrál s Merendou asi 5 vystoupení v druhé polovině roku 2014 a měl nakročeno stát se trvalým členem kapely.

22) 18.11.2017 – Chýnov

Událost: Pařba v Holešovně

Místo: Restaurace Holešovna

Čas: 19:00 – 0:30

Merenda: Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Ivan, Láďa

Minutes:

- A. Začalo to nešťastně. Vohrada totiž letos na jaře přijal nabídku od dirigenta Bolechu Jirky Sychy na účast v projektu zvaný Betlémský příběh. To je zpěvohra o narození Ježíška se 70 účinkujícími (55 herců a 15 muzikantů). A zrovna dneska byla jedna z důležitých zkoušek, a to v Želči. A protože režisérka projektu paní Březinová je perfekcionistka, zkouška se protáhla až do 18:45. Když v 19:00 Vohrada odjížděl ze Želče a volal Pepovi, že se opozdí, byl nazván „ču**kem“. „Ty vole, tady je plná hospoda a mělš tu být v sedm. Tak pohni...“ No, co na to říct? Měl pravdu...
- B. Merenda (oslabena o Luboše) přesto spustila bez Vohrady a odehrála celých 5 songů. Během „Zlatokopa Toma“ se Vohrada přičítal do narvané hospody a překvapivě byl přivítán všeobecným aplausem. Během minuty se připravil a ještě stačil dohrát s Merendou daný set songem „Ven se dívej“.
- C. Vohrada se v úvodní řeči všem omluvil, přivítal publikum a popřál dobrou zábavu. Zdálo se, že velmi vstřícné publikum Vohradovi odpustilo a rozjela se skvělá zábava, ostatně jak jsme v Holešovně vždy zvyklí.
- D. Opět jsme byli svědky tradičního zápolení dvou kolektivů: během každého songu si jedna partička připíjela při sólu Járy, druhá zase, když sóloval Ivan.
- E. Velmi často se tančilo.
- F. Nutno přiznat, že Ivan byl trochu nestandardní – v pátek předtím byl na maturitním plese své dceři Aničce a vypařil tam dost vodky s jejím chlapcem. V jednu chvíli dokonce odmítl hrát sólo s omluvou: „Dneska to prostě nejde.“ Jsou takové okamžiky v životě muzikantů...
- G. Po desáté připravili Merendě skvělou večeři: vepřové s vepřovým (krkovice s kýtou). A mraky zeleniny.

- H. Během večere kamarád Merendy Láďa Šalát předal Vohradovi buřinku o jejíž naplnění se osobně postaral. Vybralo se 3 200 Kč.

Milé momenty:

- A. Před koncem produkce Vohrada všem poděkoval a řekl zhruba toto: „Na Holešovně je to vždy parádní. A tak jsem si na začátku říkal: bude dneska ještě lepší než minule? A přátelé, teď si sám odpovídám: Ano, dneska to bylo zase lepší než minule. Díky vám všem...“
- B. Po standardních dvou přídavicích (Když svatí jdou a Washington Lee) byl Vohrada bouřícím davem vyzván k ještě jednomu songu (prý jako odpustek za pozdní příchod). Vohrada nemohl odolat a rozbouřenému publiku jsme nabídli Aljašku. Bylo to úžasné...
- C. Na úplném konci se s Vohradou loučila Dáša Mládková (švagrová našeho Járy) a děkovala slovy: „Na těchto akcích mi vždycky přidáte do života několik měsíců, možná i let...“

23) 14.12.2017 – Tábor-Výčep

Událost: Vánoční večírek firmy INFORIS

Místo: Restaurace Výčep na Žižkově náměstí

Čas: 19:00 – 24:00

Merenda: Vohrada, Pepa, Fanda, Jára, Ivan, Láďa

Minutes:

- A. Po 2 letech jsme opět přijali pozvání na vánoční párty firmy INFORIS – chleboďárce Vohrady (a kdysi i Fandy a Luboše). A zároveň jsme poprvé vystupovali v hospodě Výčep, která je srdci Tábora – na Žižkově náměstí a která je otevřena teprve od léta.
- B. Nevelký prostor byl zaplněn asi 20 firemními oslavenci + 2 civilní stoly. Překvapivě akusticky docela povedená hospoda.
- C. Chyběl nám Luboš (pracovně vytížený), ale i tak Merenda byla schopna vyprodukovat v 6 lidech celkem slušný kravál...
- D. Z minulosti jsme věděli, že publikum INFORIS se takto potká 1x za rok a potřebují si poklábosit. Proto jsme volili variantu krátkých setů (max. 3-4 songy) a častých přestávek. Ale při hře jsme si vynutili pozornost a publikum to pochopilo a „fungovalo“.
- E. Díky výše popsané situaci se jednalo o poklidné vystoupení v milém prostředí a všichni mládenci z kapely si užívali to uvolněné tempo.
- F. Když bylo po jedenácté, Merenda hrála s publikem vyrovnanou partii: 6 na 6. I to byl důvod, proč Pepa chtěl rychle skončit. Ale nejspíš větší důvod spočíval v tom, že Pepa se včera vrátil z týdenní dovolené v Egyptě. A tak měl spánkovou deprivaci. Odehrál poslední song: „Vše co mám“ a pak nekompromisně odložil nástroj. Takže 2 závěrečné songy a 2 přídávky již byly bez něho. Ale pozoroval kapelu od baru a říkal, že prý to znělo dobře... viz: Vystoupení č. 66 – oddíl: „Vtipné momenty“.
- G. Krátce po půlnoci jsme ukončili produkci a při závěrečném panáku konstatovali spokojenost.
- H. Vohrada se až nyní dozvěděl, že Láďa Lukáš se letos v srpnu rozvedl...

Hezký moment:

Vohradův pracovní kolega Marian je slušný pán pohybující se ve sféře umění. Proto se při příchodu osobně došel pozdravit se všemi členy kapely. A též se jen letmo pozdravil s Járou, když tu náhle se oba zarazili... a pak si v objetí padli do náruče. Před mnoha lety totiž spolu sloužili na vojně. A tak všechny další přestávky trávili spolu...

Intermezzo 14 – Vánoční zkouška dne 19.12.2017

Minutes:

- A. Tentokrát se poslední zkouška v roce konala v Sepekově v rezidenci u Ládi Lukáše.
- B. Na poslední chvíli odřekl účast Fanda, kterému prý nečekaně přijela návštěva, a musel se jí věnovat. To nás mrzelo, protože na vánoční zkoušky bychom měli chodit všichni...
- C. V předstihu jsme se domluvili, že veškeré občerstvení bude v režii Ládi a my z fondu zaplatíme cenu, jakou řekne. K tomu Vohrada dodal vlastní půllitr „ročníkové“ hruškovice. Nakonec Láďa odmítal jakýkoli obnos, pročez Vohrada předal symbolické „pětikilo“.
- D. Přijeli jsme 2 auty: Pepa + Vohrada již v 17:15. Ostatní až těsně před šestou, auto řídil Luboš.
- E. Láďa už několik let pravidelně touto dobou udí, pročez Vohrada s Pepou zastihli Láďu v plném pracovním nasazení při obsluze udírny. Otevřeli jsme si pivko a sledovali ten „koncert s kýtami“...
- F. Jakmile dorazili ostatní, přesunuli jsme se do tepla Láďovy rezidence a dali se „do práce“. Nejdřív slavnostní přípitek, pak teplé uzené před pár minutami vydané z udírny, pak pivo, další přípitek, další pivo, opět uzené, pivo, přípitek... Prostě, práce nám šla od ruky.
- G. Vohrada provedl krátkou rekapitulaci vydařeného ročníku 2017: rekordních 23 vystoupení, stabilní zájem pořadatelů v tradičních lokalitách, dobrá sehraň kapely, pravidelné zkoušení, snaha o zajímavé aranže songů, atd. Prostě radost z toho, že kapela „jede“.
- H. Vohrada též předvedl pracovní verzi webu Merendy: www.merenda-tabor.webnode.cz
- I. Též jsme provedli výhled na rok 2018, kde tou dobou jsme už měli v diáři 9 vystoupení, poslední s termínem 18.8.2018. A naplánovali jsme zkoušky až do dubna 2018.
- J. Přece jen jsme asi na hodinu vzali do rukou nástroje a vrzli si 4 songy – hlavně ty nejnovější.
- K. Následně jsme se přesunuli i s nástroji do reprezentativní komnaty v rezidenci a udělali pár společných obrázků.
- L. Přestože jsme si užívali dobré časy a velkou legraci, kolem půl jedenácté nás začal Pepa rozhánět. Chápeme. Nebylo jednoduché s námi komunikovat, když jsme všichni (a ještě kromě Luboše) měli „π“ (pí neboli 3,14) v žilách. Tedy, potřásli jsme si pravicemi a popřáli požehnané Vánoce a dobrý rok 2018.

Vtipný moment:

Pepa pomáhal Láďovi v kuchyni při krájení uzeného. Vohradovi se zdálo, že Pepa je docela zručný kráječ, avšak Láďa prohlásil: „Človče, nemůžu se na to dívat. Dej sem ten nůž...“ A Láďa sám tvořil plátky uzeného s přesnou tloušťkou 5mm (a nulovou tolerancí). Pepa byl trochu překvapený a Vohrada glosoval: „To víš Josef: Ládi střecha – Ládi pravidla.“ Jenže Láďa v klidu odpověděl: „Tahle střecha už od srpna není moje, ale moje dcery...“